

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

¹ ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδον ὁράσεις Θεοῦ.

² πέμπτῃ τοῦ μηνός (τοῦτο τό ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ) καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ υἱὸν Βουζεί, τὸν ἱερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ·

³ καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου,

⁴ καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαΐρον ἥρχετο ἀπὸ βορρᾶ, καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἡλέκτρου ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ.

⁵ καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων, καὶ αὕτη ἡ ὄρασις αὐτῶν· ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς,

⁶ καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνί.

⁷ καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθά, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες ὡς ἐξαστράπτων χαλκός, καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

⁸ καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων

⁹ οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά, ἕκαστον ἀπέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο.

¹⁰ καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν· πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσι καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσι.

¹¹ καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἐκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν.

¹² καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὗ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον, ἐπορεύοντο καὶ οὐκ ἐπέστρεφον.

¹³ καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὄρασις ὡς ἀνθρώκων πυρὸς καιομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀναμέσον τῶν ζώων καὶ φέγγος τοῦ πυρός, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή.

¹⁵ καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι·

¹⁶ καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσεῖς, καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσι, καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ.

¹⁷ ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά,

¹⁸ οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ εἶδον αὐτά, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι.

¹⁹ καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς ἐξηφροντο οἱ τροχοί.

²⁰ οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι· ἐπορεύοντο τὰ ζῶα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ ἐξηφροντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς.

²¹ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξηφροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.

²² καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῖς τῶν ζώων ὥσει στερέωμα ὡς ὄρασις κρυστάλλου ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν·

²³ καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, περυσσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἐκάστω δύο συνεζευγμέναι ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν.

²⁴ καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ· καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

²⁵ καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.

²⁶ ὡς ὄρασις λίθου σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν.

²⁷ καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἡλέκτρου ἀπὸ ὀράσεως ὁσφύος καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὀράσεως ὁσφύος

καὶ ἕως κάτω εἶδον ὡς ὄρασιν πυρὸς καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ.

²⁸ ὡς ὄρασις τόξου, ὅταν ᾗ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑετοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν. αὕτη ἡ ὄρασις ὁμοιώματος δόξης Κυρίου· καὶ εἶδον καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος.

2

¹ ΚΑΙ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ.

² καὶ ἦλθεν ἐπ’ ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἀνέλαβέ με καὶ ἐξῆρέ με καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς με,

³ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας,

⁴ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος·

⁵ ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσι διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

⁶ καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι παροιστρήσουσι καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σέ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

⁷ καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς, ἂν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

⁸ καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ, μὴ γίνου παραπικραίνων καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα σου καὶ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι.

⁹ καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ χεῖρ ἐκτεταμένη πρὸς με, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴς βιβλίου·

¹⁰ καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσθεν, καὶ ἐγγέγραπτο ἐπ' αὐτὴν θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί.

3

¹ ΚΑΙ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

² καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα

³ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ. καὶ ἔφαγον αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκάζον.

⁴ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, βάδιζε καὶ εἵσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς·

⁵ διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλῃ, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ,

⁶ οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἄλλοφώνους ἢ ἄλλογλώσσους οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσει ὄντας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους αὐτῶν· καὶ εἰ πρὸς τοιούτους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι ἂν εἰσήκουσάν σου.

⁷ ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσαί σου, διότι οὐ βούλονται εἰσακούειν μου· ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνηκοί εἰσι καὶ σκληροκάριοι.

⁸ καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τὸ νῆκός σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νίκους αὐτῶν,

⁹ καὶ ἔσται διαπαντὸς κραταιότερον πέτρας. μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

¹⁰ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους, οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ, λαβὲ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τοῖς ὤσί σου ἄκουε,

¹¹ καὶ βάδιζε, εἰσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι.

¹² καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου· εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

¹³ καὶ εἶδον φωνὴν τῶν πτερύγων τῶν ζώων πτερυσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν,

καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ.

¹⁴ καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρτέ με καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου, καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ κραταιά.

¹⁵ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἐπτὰ ἡμέρας ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

¹⁶ Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἐπτὰ ἡμέρας λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹⁷ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ.

¹⁸ ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ· θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ οὐδὲ ἐλάλησας τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τοῦ ζῆσαι αὐτόν, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

¹⁹ καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ρύσῃ.

²⁰ καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυνῶν αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παράπτωμα καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ,

καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, ἃς ἐποίησε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

²¹ σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτη, ὁ δίκαιος ζωῇ ζήσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ρύσῃ.

²² Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς με· ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίου, καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σε.

²³ καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα Κυρίου εἰστήκει καθὼς ἡ ὄρασις καὶ καθὼς ἡ δόξα Κυρίου, ἣν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

²⁴ καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἐλάλησε πρὸς με καὶ εἶπέ μοι· εἴσελθε καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου.

²⁵ καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σὲ δεσμοί, καὶ δήσουσί σε ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν.

²⁶ καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω, καὶ ἀποκωφωθήσῃ, καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

²⁷ καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σὲ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ὁ ἀκούων ἀκουέτω, καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθήτω, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

4

¹ ΚΑΙ σύ, υιὲ ἀνθρώπου, λαβὲ σεαυτῷ πλίνθον καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλήμ.

² καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ.

³ καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς πόλεως καὶ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

⁴ Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, ἃς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

⁵ καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενήκοντα καὶ ἑκατόν ἡμέρας. καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ

⁶ καὶ συντελέσεις ταῦτα πάντα· καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιὸν καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰούδα τεσσαράκοντα ἡμέρας. ἡμέραν εἰς ἑνιαυτὸν τέθεικά σοι.

⁷ καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλήμ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὸν

βραχίονά σου στερεώσεις καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν.

⁸ καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς, καὶ μὴ στραφῆς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὗ συντελεσθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου.

⁹ Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ κύαμον καὶ φακὸν καὶ κέγχρον καὶ ὄλυραν καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἐν ὀστράκινον καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους, καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἃς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά.

¹⁰ καὶ τὸ βρῶμά σου, ὃ φάγεσαι, ἐν σταθμῷ εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν· ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτά.

¹¹ καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι τὸ ἕκτον τοῦ εἶν· ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι.

¹² καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτά· ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν

¹³ καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

¹⁴ καὶ εἶπα· μηδαμῶς, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἡ ψυχὴ μου σὺ μεμíanται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἔωλον.

¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς με· ἰδοὺ δέδωκά σοι

βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν.

¹⁶ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίνουνται,

¹⁷ ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ τακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

5

¹ ΚΑΙ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, λαβὲ σεαυτῷ ρομφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως· κτήση αὐτὴν σεαυτῷ καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου. καὶ λήψη ζυγὸν σταθμίων καὶ διαστήσεις αὐτούς·

² τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ· καὶ λήψη τὸ τέταρτον καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ρομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρτον διασκορπιεῖς τῷ πνεύματι, καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.

³ καὶ λήψη ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ καὶ συμπεριλήψη αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου.

⁴ καὶ ἐκ τούτων λήψη ἔτι καὶ ρίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρὶ· ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ. Καὶ ἐρεῖς παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

⁵ τάδε λέγει Κύριος· αὕτη ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτὴν καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας.

⁶ καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ τὰ νόμιμά μου ἐκ τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς, διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς.

⁷ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε,

⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν

⁹ καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βελύγματά σου.

¹⁰ διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα καὶ διασκορπισῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον.

¹¹ διὰ τοῦτο ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἢ μὴν ἀνθ' ὧν τὰ ἁγία μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου, καγὼ ἀπώσομαί σε, οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμός, καγὼ οὐκ ἐλεήσω.

¹² τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ

συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτούς, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ρομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου, καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.

¹³ καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμός μου καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.

¹⁴ καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρημον καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ σου ἐνώπιον παντὸς διοδεύοντος,

¹⁵ καὶ ἔσῃ στενακτὴ καὶ δηλαῖστί ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ σου ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

¹⁶ καὶ ἐν τῷ ἀποστεῖλαί με βολίδας τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν, καὶ συντρίψω στήριγμα ἄρτου σου.

¹⁷ καὶ ἔξαποστελῶ ἐπὶ σέ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ τιμωρήσομαί σε, καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σέ, καὶ ρομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σέ κυκλόθεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

6

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰ

³ καὶ ἐρεῖς· τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξι καὶ ταῖς νάπαις·

ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγων ἐφ' ὑμᾶς ρομφαίαν καὶ
ἐξολοθρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν,

⁴ καὶ συντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν
καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ καταβαλῶ
τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων
ὑμῶν

⁵ καὶ διασκορπισῶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν κύκλῳ τῶν
θυσιαστηρίων ὑμῶν.

⁶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις
ἐξερημωθήσονται καὶ τὰ ὑψηλὰ
ἀφανισθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ τὰ
θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ συντριβήσονται τὰ
εἶδωλα ὑμῶν, καὶ ἐξαρθήσεται τὰ τεμένη
ὑμῶν,

⁷ καὶ πεσοῦνται τραυματαῖαι ἐν μέσῳ ὑμῶν,
καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

⁸ ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασφωζομένους
ἐκ ρομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐν τῷ
διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις

⁹ καὶ μνησθήσονταιί μου οἱ ἀνασφωζόμενοι
ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὓς ἠχμαλωτεύθησαν
ἐκεῖ· ὁμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ
ἐκπορνεύουσῃ ἀπ' ἐμοῦ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτῶν τοῖς ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω τῶν
ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν, καὶ κόψονται
πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν
αὐτῶν·

¹⁰ καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος
λελάληκα.

¹¹ τάδε λέγει Κύριος· κρότησον τῇ χειρὶ καὶ
ψόφησον τῷ πόδι καὶ εἰπόν· εὗγε εὗγε ἐπὶ

πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραήλ· ἐν
ρομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ
πεσοῦνται.

¹² ὁ ἐγγὺς ἐν ρομφαίᾳ πεσεῖται, ὁ δὲ
μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσει, καὶ ὁ
περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται, καὶ
συντελέσω τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.

¹³ καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ
εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν
εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων
ὑμῶν, ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω
δένδρου συσκίου, οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὁσμήν
εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

¹⁴ καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτούς καὶ
θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς
ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθα ἐκ πάσης
τῆς κατοικίας· καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
Κύριος.

7

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπόν· τάδε λέγει
Κύριος τῇ γῇ τοῦ Ἰσραήλ· πέρας ἤκει, τὸ
πέρας ἤκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς
γῆς.

³ ἤκει τὸ πέρας

⁴ ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν, ἤκει ὁ
καιρός, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβων
οὐδὲ μετὰ ὠδίνων.

⁵ νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργήν μου ἐπὶ σὲ
καὶ συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐν σοὶ καὶ

κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου καὶ δώσω ἐπὶ σέ
πάντα τὰ βδελύγματά σου·

⁶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ
ἐλεήσω, διότι τὰς ὁδοὺς σου ἐπὶ σέ δώσω,
καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται,
καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ τύπτων.

⁷ νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ
ἐπὶ σέ καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου καὶ
δώσω ἐπὶ σέ πάντα τὰ βδελύγματά σου·

⁸ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ
μὴ ἐλεήσω, διότι τὴν ὁδόν σου ἐπὶ σέ δώσω,
καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται·
καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος·

⁹ διότι τάδε λέγει Κύριος·

¹⁰ ἰδοὺ τὸ πέρας ἔκει, ἰδοὺ ἡμέρα Κυρίου· εἰ
καὶ ἡ ράβδος ἦνθηκεν, ἡ ὕβρις ἐξανέστηκε.

¹¹ καὶ συντρίψει στήριγμα ἀνόμου καὶ οὐ
μετὰ θορύβου οὐδὲ μετὰ σπουδῆς.

¹² ἔκει ὁ καιρός, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος
μὴ χαιρέτω, καὶ ὁ πωλῶν μὴ θρηνεῖτω·

¹³ διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα
οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψῃ, καὶ ἄνθρωπος ἐν
ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσῃ.

¹⁴ σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι καὶ κρίνατε τὰ
σύμπαντα.

¹⁵ ὁ πόλεμος ἐν ρομφαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ
λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ πεδίῳ
ἐν ρομφαίᾳ τελευτήσει, τοὺς δ' ἐν τῇ πόλει
λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει.

¹⁶ καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ
αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὁρέων· πάντας
ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ.

17 πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες
μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ,

18 καὶ περιζώσονται σάκκους, καὶ καλύψει
αὐτοὺς θάμβος, καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον
αἰσχὺνη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν
φαλάκρωμα.

19 τὸ ἀργύριον αὐτῶν ριφήσεται ἐν ταῖς
πλατεαῖαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν
ὑπεροφθήσεται· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ
ἐμπλησθῶσι, καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ
πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν
αὐτῶν ἐγένετο.

20 ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο
αὐτὰ καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν
ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἔνεκεν τούτου δέδωκα
αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν,

21 καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας
ἀλλοτριῶν τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ καὶ τοῖς
λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βεβηλώσουσιν
αὐτά.

22 καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ'
αὐτῶν, καὶ μιανοῦσι τὴν ἐπισκοπὴν μου καὶ
εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως καὶ
βεβηλώσουσιν αὐτά.

23 καὶ ποιήσουσι φυρμόν, διότι ἡ γῆ πλήρης
λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας.

24 καὶ ἀποστρέψω τὸ φρύαγμα τῆς ἰσχύος
αὐτῶν, καὶ μιανθήσεται τὰ ἅγια αὐτῶν.

25 ἐξιλασμὸς ἦξει καὶ ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ
οὐκ ἔσται.

26 οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται, καὶ ἀγγελία ἐπὶ
ἀγγελίαν ἔσται, καὶ ζητηθήσεται ὅρασις ἐκ

προφήτου, καὶ νόμος ἀπολεῖται ἐξ ἱερέως καὶ βουλή ἐκ πρεσβυτέρων.

²⁷ ἄρχων ἐνδύσεται ἀφανισμόν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθήσονται· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτούς· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8

¹ ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί, πέμπτη τοῦ μηνός, ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰούδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου, καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου,

² καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρός, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἕως κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἡλέκτρου.

³ καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς καὶ ἀνέλαβέ με τῆς κορυφῆς μου καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁράσει Θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης εἰς βορρᾶν, οὗ ἦν ἡ στήλη τοῦ κτωμένου.

⁴ καὶ ἰδοὺ, ἦν ἐκεῖ δόξα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὄρασιν, ἦν εἶδον ἐν τῷ πεδίῳ.

⁵ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς βορρᾶν· καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς

βορράν, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ βορρά ἐπὶ τὴν πύλην
τὴν πρὸς ἀνατολάς.

⁶ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας
τί οὗτοι ποιοῦσιν; ἀνομίας μεγάλας ποιοῦσιν
ὥδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἁγίων μου, καὶ
ἔτι ὅψει ἀνομίας μείζονας.

⁷ καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς

⁸ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, ὄρουξον·
καὶ ὥρυξα, καὶ ἰδοὺ θύρα μία.

⁹ καὶ εἶπε πρὸς με· εἴσελθε καὶ ἰδὲ τὰς
ἀνομίας, ἃς οὗτοι ποιοῦσιν ὥδε.

¹⁰ καὶ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ μάταια
βδελύγματα καὶ πάντα τὰ εἰδωλα οἴκου
Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοῦ κύκλῳ,

¹¹ καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν
πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεζονίας ὁ
τοῦ Σαφὰν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰστήκει πρὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατήριον
αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἡ ἀτμίς τοῦ
θυμιάματος ἀνέβαινε.

¹² καὶ εἶπε πρὸς με· ἑώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου,
ἃ οἱ πρεσβύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιοῦσιν,
ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ
αὐτῶν; διότι εἶπαν· οὐχ ὁρᾷ ὁ Κύριος,
ἐγκαταλέλοιπε Κύριος τὴν γῆν.

¹³ καὶ εἶπε πρὸς με· ἔτι ὅψει ἀνομίας
μείζονας, ἃς οὗτοι ποιοῦσι.

¹⁴ καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς
πύλης οἴκου Κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς
βορράν, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι

θρηνοῦσαι τὸν Θαμμούζ,

¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας; καὶ ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων.

¹⁶ καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου Κυρίου τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ Κυρίου ἀναμέσον τῶν αἰλᾶμ καὶ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου ὡς εἴκοσι ἄνδρες, τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ οὗτοι προσκυνοῦσι τῷ ἡλίῳ·

¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς με· ἑώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου; μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰούδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας, ἃς πεποιήκασιν ὧδε; διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες.

¹⁸ καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω.

9

¹ ΚΑΙ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά μου φωνὴ μεγάλη λέγων· ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκεύη τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

² καὶ ἰδοὺ ἕξ ἄνδρες ἦρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, καὶ ἑκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἷς ἄνθρωπος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη, καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ.

³ καὶ δόξα Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν Χερουβὶμ ἡ οὐσα ἐπ’ αὐτῶν εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου. καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην,

⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· δίελθε μέσσην τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ τῶν κατωδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῆς.

⁵ καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου· πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ κόπτετε καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ μὴ ἐλεήσητε·

⁶ πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνετε εἰς ἐξάλειψιν, ἐπὶ δὲ πάντας, ἐφ’ οὓς ἐστὶ τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε· καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων μου ἄρξασθε. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων, οἳ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ.

⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μιάνετε τὸν οἶκον καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι καὶ κόπτετε.

⁸ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτοὺς καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα καὶ εἶπα· οἶμοι Κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοιπούς τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ;

⁹ καὶ εἶπε πρὸς με· ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι

ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας· ὅτι εἶπαν· ἐγκαταλέλοιπε Κύριος τὴν γῆν, οὐκ ἐφορᾷ ὁ Κύριος.

¹⁰ καὶ οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμός, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα.

¹¹ καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδῆρην καὶ ἐζωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ἀπεκρίνατο λέγων· πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.

10

¹ ΚΑΙ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν Χερουβὶμ ὡς λίθος σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ’ αὐτῶν.

² καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολὴν· εἴσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν τῶν ὑποκάτω τῶν Χερουβὶμ καὶ πλησον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν Χερουβὶμ καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ εἰσηλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ.

³ καὶ τὰ Χερουβὶμ εἰστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

⁴ καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα Κυρίου ἀπὸ τῶν Χερουβὶμ εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἔπλησε τὸν οἶκον ἡ νεφέλη, καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης Κυρίου·

⁵ καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν Χερουβὶμ ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἑξωτερικῆς ὡς φωνὴ Θεοῦ Σαδδαὶ λαλοῦντος.

⁶ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυκότι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν λέγων· λαβὲ πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν Χερουβὶμ, καὶ εἰσῆλθε καὶ ἕστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν,

⁷ καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος ἐν μέσῳ τῶν Χερουβὶμ καὶ ἔλαβε καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε.

⁸ καὶ εἶδον τὰ Χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν.

⁹ καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἰστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν Χερουβὶμ, τροχὸς εἷς ἐχόμενος Χερουβὶμ ἐνός, καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος.

¹⁰ καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.

¹¹ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά· ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά.

¹² καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς αὐτῶν·

¹³ τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γελλυὲλ ἀκούοντός μου· [14 καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί, τὸ πρόσωπον τοῦ ἐνὸς πρόσωπον τοῦ Χερουβ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ δευτέρου πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον λέοντος καὶ τὸ τέταρτον πρόσωπον ἄετοῦ].

¹⁵ καὶ ἦσαν τὰ Χερουβίμ. τοῦτο τὸ ζῶον, ὃ εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ.

¹⁶ καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ Χερουβίμ ἐπορεύοντο οἱ τροχοί, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ Χερουβίμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν.

¹⁷ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ ἐμετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν, διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.

¹⁸ καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ Χερουβίμ,

¹⁹ καὶ ἀνέλαβον τὰ Χερουβίμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτά, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν. καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω.

²⁰ τοῦτο τὸ ζῶόν ἐστιν, ὃ εἶδον ὑποκάτω Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ ἔγνων ὅτι Χερουβίμ ἐστι.

²¹ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί, καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν.

²² καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσωπά ἐστιν ἃ εἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

11

¹ ΚΑΙ ἀνέλαβέ με πνεῦμα καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατέναντι τὴν βλέπουσιν κατὰ ἀνατολὰς· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες, καὶ εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεζονίαν τὸν τοῦ Ἑζερ καὶ Φαλτίαν τὸν τοῦ Βαναίου, τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ.

² καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια καὶ βουλευόμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,

³ οἱ λέγοντες· οὐχὶ προσφάτως ὠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι; αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς δέ τὰ κρέα.

⁴ διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπ' αὐτούς, προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου.

⁵ καὶ ἔπεσεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς με· λέγε· τάδε λέγει Κύριος· οὕτως εἵπατε, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι.

⁶ ἐπληθύνετε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς τραυματιῶν.

⁷ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· τοὺς νεκροὺς ὑμῶν, οὓς ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοί εἰσι τὰ κρέα, αὐτὴ δὲ ὁ λέβης ἐστί, καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς.

⁸ ρομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ ρομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος·

⁹ καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα.

¹⁰ ἐν ρομφαίᾳ πεσεῖσθε, ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς· καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

¹¹ αὐτὴ ὑμῖν οὐκ ἔσται εἰς λέβητα, καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ γένησθε ἐν μέσῳ αὐτῆς εἰς κρέα· ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς,

¹² καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

¹³ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαναίου ἀπέθανε, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπα· οἴμοι οἴμοι, Κύριε, εἰς συντέλειαν ποιεῖς σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ;

¹⁴ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹⁵ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ συντετέλεσται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ· μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν.

¹⁶ διὰ τοῦτον εἰπόν· τάδε λέγει Κύριος· ὅτι ἀπόσωμαι αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ

διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν γῆν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἁγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώραις, οὗ ἂν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ.

¹⁷ διὰ τοῦτο εἶπόν· τάδε λέγει Κύριος· καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν, οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς, καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ.

¹⁸ καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ καὶ ἔξαροῦσι πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς.

¹⁹ καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην·

²⁰ ὅπως ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύονται καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσονται καὶ ποιῶσιν αὐτά· καὶ ἔσονται μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

²¹ καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος.

²² Καὶ ἐξῆραν τὰ Χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν.

²³ καὶ ἀνέβη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως.

²⁴ καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα καὶ ἤγαγέ με εἰς γῆς Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν

ὀράσει ἐν πνεύματι Θεοῦ. καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὀράσεως, ἧς εἶδον.

²⁵ καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, οὓς ἔδειξέ μοι.

12

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδίκων αὐτῶν σὺ κατοικεῖς, οἱ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν καὶ οὐ βλέπουσι καὶ ὥτα ἔχουσι τοῦ ἀκούειν καὶ οὐκ ἀκούουσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

³ καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ποιήσον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

⁴ καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἐσπέρας ὡς ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος·

⁵ ἐνώπιον αὐτῶν διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ·

⁶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀναληφθήσῃ καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν, διότι τέρας δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

⁷ καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατό μοι, καὶ σκεύη ἐξήνεγκα ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας καὶ ἐσπέρας διώρυξα

ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὧμων ἀνελήφθην ἐνώπιον αὐτῶν.

⁸ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου τὸ πρῶν πρὸς με λέγων·

⁹ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, οἶκος ὁ παραπικραίνων· τί σὺ ποιεῖς;

¹⁰ εἶπὸν πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραήλ, οἱ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν,

¹¹ εἶπὸν, ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ ἐν μέσῳ αὐτῆς· ὃν τρόπον πεποίηκα, οὕτως ἔσται αὐτοῖς· ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται,

¹² καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὧμων ἀρθήσεται καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου, καὶ διορύξει τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει, ὅπως μὴ ὀραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται.

¹³ καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται καὶ ἐκεῖ τελευτήσκει.

¹⁴ καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον καὶ ρομφαίαν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν·

¹⁵ καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ

διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

¹⁶ καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῶ ἐκ ρομφαίας καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

¹⁷ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹⁸ υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετὰ ὀδύνης φάγεσαι καὶ τὸ ὕδωρ σου μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι

¹⁹ καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς· τάδε λέγει Κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ· τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετὰ ἐνδείας φάγονται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίνουνται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·

²⁰ καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι ἐξηρημωθήσονται, καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν ἔσται· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

²¹ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

²² υἱὲ ἀνθρώπου, τίς ἡ παραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ λέγοντες· μακρὰν αἱ ἡμέραι, ἀπόλωλεν ὅρασις;

²³ διὰ τοῦτο εἶπον πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτούς· ἡγγίκασιν αἱ ἡμέραι καὶ λόγος πάσης

ὀράσεως·

²⁴ ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὄρασις ψευδῆς καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

²⁵ διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου, λαλήσω καὶ ποιήσω καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, οἶκος ὁ παραπικραίνων, λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

²⁶ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

²⁷ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων λέγοντες λέγουσιν· ἡ ὄρασις, ἣν οὗτος ὀρᾷ, εἰς ἡμέρας πολλάς, καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεύει.

²⁸ διὰ τοῦτο εἶπον πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· οὐ μὴ μηκύνωσιν οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου, οὐδὲ ἂν λαλήσω· λαλήσω καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

13

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ προφητεύσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

³ τάδε λέγει Κύριος· οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν.

⁴ ὥς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις, οἱ προφῆταί σου Ἰσραὴλ.

⁵ οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι καὶ
συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ·
οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες· ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου·

⁶ βλέποντες ψευδῇ, μαντευόμενοι μάταια,
οἱ λέγοντες· λέγει Κύριος, καὶ Κύριος οὐκ
ἀπέσταλκεν αὐτούς, καὶ ἤρξαντο τοῦ
ἀναστῆσαι λόγον.

⁷ οὐχὶ ὄρασιν ψευδῇ ἐωράκατε καὶ
μαντείας ματαίας εἰρήκατε;

⁸ διὰ τοῦτο εἶπόν· τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ’
ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς καὶ αἱ μαντεῖαι
ὑμῶν μάταιαι, διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ’ ὑμᾶς,
λέγει Κύριος,

⁹ καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς
προφήτας τοὺς ὀρῶντας ψευδῇ καὶ τοὺς
ἀποφθεγγομένους μάταια· ἐν παιδείᾳ τοῦ
λαοῦ μου οὐκ ἔσονται, οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου
Ἰσραὴλ οὐ γραφήσονται καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται· καὶ γνώσονται
διότι ἐγὼ Κύριος·

¹⁰ ἀνθ’ ὧν ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου
λέγοντες· εἰρήνη εἰρήνη, καὶ οὐκ ἔστιν
εἰρήνη, καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον, καὶ αὐτοὶ
ἀλείφουσιν αὐτόν, εἰ πεσεῖται,

¹¹ εἶπόν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας· πεσεῖται,
καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων, καὶ δώσω
λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους
αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξαΐρον,
καὶ ραγήσεται.

¹² καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖχος, καὶ οὐκ
ἐροῦσι πρὸς ὑμᾶς· ποῦ ἔστιν ἡ ἀλοιφή ὑμῶν,

ἦν ἡλείψατε;

¹³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται, καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν

¹⁴ καὶ κατασκάψω τὸν τοῖχον, ὃν ἡλείψατε, καὶ πεσεῖται· καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται, καὶ συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

¹⁵ καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν, καὶ πεσεῖται. καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς· οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν

¹⁶ προφηῖται τοῦ Ἰσραὴλ οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ὀρῶντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει Κύριος.

¹⁷ Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητευσάσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτάς

¹⁸ καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος· οὐαὶ ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν ψυχάς· αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου, καὶ ψυχὰς περιποιοῦντο.

¹⁹ καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς τὸν λαόν μου ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν καὶ ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτων τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχάς, ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν, καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχάς,

ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς
λαῶ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα.

²⁰ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑμεῖς
ἐκεῖ συστρέφετε ψυχάς, καὶ διαρρήξω αὐτὰ
ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν καὶ ἐξαποστελῶ
τὰς ψυχάς, ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς
αὐτῶν, εἰς διασκορπισμόν·

²¹ καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν καὶ
ρύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ
οὐκέτι ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς
συστροφὴν· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
Κύριος.

²² ἀνθ' ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου
ἀδίκως, καὶ ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐτόν, καὶ
τοῦ κατισχῦσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου
μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς καὶ ζῆσαι αὐτόν,

²³ διὰ τοῦτο ψευδῇ οὐ μὴ ἴδητε καὶ
μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι, καὶ ρύσομαι
τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν· καὶ γνώσεσθε
ὅτι ἐγὼ Κύριος.

14

¹ ΚΑΙ ἦλθον πρὸς με ἄνδρες ἐκ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκάθησαν
πρὸ προσώπου μου.

² καὶ ἐγένετο πρὸς με λόγος Κυρίου λέγων·

³ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ
διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν
καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἔθηκαν

πρὸ προσώπου αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς;

⁴ διὰ τοῦτο λάλησον αὐτοῖς καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, ὃς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ,

⁵ ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

⁶ διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν.

⁷ διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ καὶ θῇται τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐν ἐμοί, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν αὐτῷ.

⁸ καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ θήσομαι αὐτὸν εἰς

ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ ἐξαρῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

⁹ καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανηθῇ καὶ λαλήσῃ, ἐγὼ Κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον, καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀφανιῶ αὐτόν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ.

¹⁰ καὶ λήψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος, καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα ὁμοίως τῷ προφῆτῃ ἔσται,

¹¹ ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσι τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν· καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, λέγει Κύριος.

¹² Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹³ υἱὲ ἀνθρώπου, γῆ ἐὰν ἀμάρτη μοι τοῦ παραπесεῖν παράπτωμα καὶ ἐκτενῶν τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτὴν καὶ συντρίψω αὐτῆς στήριγμα ἄρτου καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη·

¹⁴ καὶ ἐὰν ὣσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰώβ, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται, λέγει Κύριος.

¹⁵ ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τιμωρήσομαι αὐτὴν καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων,

¹⁶ καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὥσι, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται, ἡ δὲ γῆ ἔσται εἰς ὄλεθρον.

¹⁷ ἢ καὶ ρομφαίαν ἐὰν ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἴπω· ρομφαία διελθάτω διὰ τῆς γῆς, καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος,

¹⁸ καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, οὐ μὴ ρύσωνται υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται.

¹⁹ ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστείλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτήν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος,

²⁰ καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰὼβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ρύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

²¹ τάδε λέγει Κύριος· ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηράς, ρομφαίαν καὶ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ θάνατον, ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος

²² καὶ ἰδοὺ ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασσεσσωμένοι αὐτῆς, οἱ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, ἰδοὺ αὐτοὶ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακά, ἃ ἐπήγαγον

ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγαν ἐπ' αὐτήν,

²³ καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὤψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα, ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

15

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ;

³ εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος;

⁴ πάρεξ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος· μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν;

⁵ οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὀλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν. μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέλος, εἰ ἔτι ἔσται εἰς ἐργασίαν;

⁶ διὰ τοῦτο εἰπόν· τάδε λέγει Κύριος· ὃν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, ὃ δέδωκα αὐτὸ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ.

⁷ καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς· ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ πῦρ αὐτοὺς καταφάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ

Κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς.

⁸ καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν, ἀνθ' ὧν παρέπεσον παραπτώματι, λέγει Κύριος.

16

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς

³ καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ· ἡ ρίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χαναάν, ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία.

⁴ καὶ ἡ γένεσίς σου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδησας τοὺς μαστούς σου καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης, οὐδὲ ἀλὶ ἡλίσθης καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης,

⁵ οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοὶ τοῦ ποιῆσαί σοι ἐν ἐκ πάντων τούτων, τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί, καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ἐτέχθης.

⁶ καὶ διῆλθον ἐπὶ σέ καὶ εἶδόν σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου καὶ εἶπά σοι· ἐκ τοῦ αἵματός σου ζώῃ·

⁷ πληθύνου, καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε· καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης καὶ εἰσηλθες εἰς πόλεις πόλεων· οἱ μαστοὶ σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέτειλε, σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα.

⁸ καὶ διήλθον διὰ σοῦ καὶ εἶδόν σε, καὶ ἰδοὺ καιρός σου καὶ καιρὸς καταλόντων, καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σέ καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου· καὶ ὤμοσά σοι καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει Κύριος, καὶ ἐγένου μοι.

⁹ καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ

¹⁰ καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ καὶ περιέβαλόν σε τριχάπτῳ

¹¹ καὶ ἐκόσμημά σε κόσμῳ καὶ περιέθηκα ψέλια περὶ τὰς χεῖράς σου καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου

¹² καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτῆρά σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὦτά σου καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου.

¹³ καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινά καὶ τρίχαπτα καὶ ποικίλα· σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα.

¹⁴ καὶ ἐξῆλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου, διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι, ἣ ἔταξα ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος.

¹⁵ Καὶ ἐπεποίησιν ἐν τῷ κάλλει σου καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον, ὃ οὐκ ἔσται.

¹⁶ καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰδωλὰ ραπτὰ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτά· καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς,

οὐδὲ μὴ γένηται.

¹⁷ καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνας ἀρσενικὰς καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς·

¹⁸ καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου καὶ περιέβαλες αὐτὰ καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν·

¹⁹ καὶ τοὺς ἄρτους μου, οὓς ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά σε καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· καὶ ἐγένετο, λέγει Κύριος,

²⁰ καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου, ἃς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν, ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας,

²¹ καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε ἐν αὐτοῖς.

²² τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα καὶ πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἔζησας.

²³ καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου, λέγει Κύριος,

²⁴ καὶ ὠκοδόμησας σεαυτῇ οἶκημα πορνικὸν καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ

²⁵ καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ὠκοδόμησας τὰ πορνεῖά σου καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ καὶ

ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου·

²⁶ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσει με.

²⁷ ἔὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρῶ τὰ νόμιμά σου καὶ παραδώσω εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου, ἧς ἠσέβησας.

²⁸ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ἀσσοῦρ καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης· καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω.

²⁹ καὶ ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης.

³⁰ τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί σε πάντα ταῦτα, ἔργα γυναικὸς πόρνης; καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς ἐν ταῖς θυγατράσι σου·

³¹ τὸ πορνεῖον ὠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα.

³² ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα·

³³ πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα, καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σε κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.

³⁴ καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα.

³⁵ Διὰ τοῦτο, πόρνη, ἄκουε λόγον Κυρίου·

³⁶ τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχὺνὴ ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου, ὧν ἔδωκας αὐτοῖς.

³⁷ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ συνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου, ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς καὶ πάντας, οὓς ἠγάπησας, σὺν πᾶσιν, οἷς ἐμίσεις· καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σέ κυκλόθεν καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτούς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχύνην σου·

³⁸ καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος καὶ ἐκχεούσης αἷμα καὶ θήσω σε ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου.

³⁹ καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσι τὸ πορνεῖόν σου καὶ καθελοῦσι τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε τὰ ἱμάτιά σου καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου καὶ ἀφήσουσί σε γυμνὴν καὶ ἀσχημονοῦσαν.

⁴⁰ καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σέ ὄχλους καὶ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις καὶ κατασφάξουσί σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν.

⁴¹ καὶ ἐμπρήσουσι τοὺς οἴκους σου πυρὶ καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ τῆς πορνείας σου, καὶ μισθώματα οὐ μὴ δῶς οὐκέτι.

⁴² καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ, καὶ ἀναπαύσομαι καὶ σὺ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι.

⁴³ ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου καὶ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τούτοις, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ τὰς ὁδοὺς σου εἰς κεφαλὴν σου δέδωκα, λέγει Κύριος· καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου.

⁴⁴ ταῦτά ἐστι πάντα, ὅσα εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ λέγοντες· καθὼς ἡ μήτηρ,

⁴⁵ καὶ ἡ θυγάτηρ· θυγάτηρ τῆς μητρός σου σὺ εἶ ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἀδελφοὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἀπωσαμένων τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν Ἀμορραῖος.

⁴⁶ ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνύμων σου· καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεωτέρα σου ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς.

⁴⁷ καὶ οὐδ' ὥς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας· παρὰ μικρὸν καὶ ὑπέρκεισαι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

⁴⁸ ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ πεποίηκε Σόδομα

ἡ ἀδελφή σου, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου.

⁴⁹ πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδόμων τῆς ἀδελφῆς σου, ὑπερηφανία· ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ οἴνου ἐσπατάλων αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς. τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο.

⁵⁰ καὶ ἐμεγαλεύχουν καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐξῆρα αὐτὰς καθὼς εἶδον.

⁵¹ καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ ἤμαρτε· καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτὰς καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, αἷς ἐποίησας.

⁵² καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σου, ἐν ἣ ἔφθειρας τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου, αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς, καὶ ἐδικαίωσας αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτήν· καὶ σὺ αἰσχύνθητι καὶ λάβε τὴν ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιοῦσαί σε τὰς ἀδελφάς σου.

⁵³ καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν, τὴν ἀποστροφὴν Σοδόμων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφήν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν,

⁵⁴ ὅπως κομίση τὴν βάσανόν σου καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ πάντων, ὣν ἐποίησας ἐν τῷ παροργίσει με.

⁵⁵ καὶ ἡ ἀδελφή σου Σόδομα καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται
καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ Σαμάρεια καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται
καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ σὺ καὶ αἱ
θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς
ἀπ' ἀρχῆς ἦτε.

⁵⁶ καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα ἡ ἀδελφή σου εἰς
ἀκοὴν ἐν τῷ στόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις
ὑπερηφανίας σου,

⁵⁷ πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου,
ὃν τρόπον νῦν ὄνειδος εἰ θυγατέρων Συρίας
καὶ πάντων τῶν κύκλῳ αὐτῆς, θυγατέρων
ἀλλοφύλων τῶν περιεχουσῶν σε κύκλῳ;

⁵⁸ τὰς ἀσεβείας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου,
σὺ κεκόμισαι αὐτάς, λέγει Κύριος.

⁵⁹ τάδε λέγει Κύριος· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ
καθὼς ἐποίησας, ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τοῦ
παραβῆναι τὴν διαθήκην μου.

⁶⁰ καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου
τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου καὶ
ἀναστήσω σοι διαθήκην αἰώνιον.

⁶¹ καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδὸν σου καὶ
ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς
ἀδελφάς σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς
νεωτέραις σου, καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς
οἰκοδομὴν καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου.

⁶² καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου
μετὰ σοῦ, καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος,

⁶³ ὅπως μνησθῇς καὶ αἰσχυνηθῇς, καὶ μὴ ᾗ
σοι ἔτι ἀνοῖξαι τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου

τῆς ἀτιμίας σου ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαι μέ σοι
κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησας, λέγει Κύριος.

17

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν
παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ

³ καὶ ἔρεῖς· τάδε λέγει Κύριος· ὁ ἀετὸς ὁ
μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος, ὁ μακρὸς τῇ
ἐκτάσει, πλήρης ὀνύχων, ὃς ἔχει τὸ ἥγημα
εἰσελθεῖν εἰς τὸν Λίβανον καὶ ἔλαβε τὰ
ἐπίλεκτα τῆς κέδρου,

⁴ τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλότητος ἀπέκνισε καὶ
ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Χαναάν, εἰς πόλιν
τετειχισμένην ἔθετο αὐτά.

⁵ καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς
καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδῖον φυτὸν ἐφ'
ὔδατι πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό.

⁶ καὶ ἀνέτειλε καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον
ἀσθενοῦσαν καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει τοῦ
ἐπιφαίνεσθαι αὐτήν· τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ'
αὐτήν καὶ ρίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν.
καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον καὶ ἐποίησεν
ἀπώρυγας καὶ ἐξέτεινε τὴν ἀναδενδράδα
αὐτῆς.

⁷ καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας,
μεγαλοπτέρυγος, πολὺς ὄνυξι, καὶ ἰδοὺ ἡ
ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτόν,
καὶ ρίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ κλήματα
αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ τοῦ ποτίσαι αὐτήν
σὺν τῷ βῶλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς.

⁸ εἰς πεδίον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη παίνεται τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς καὶ φέρειν καρπὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην.

⁹ διὰ τοῦτο εἰπὸν· τάδε λέγει Κύριος· εἰ κατευθυνεῖ; οὐχὶ αἱ ρίζαι τῆς ἀπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσεται, καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς; καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκσπᾶσαι αὐτὴν ἐκ ριζῶν αὐτῆς·

¹⁰ καὶ ἰδοὺ παίνεται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ ἄψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ βῶλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

¹¹ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹² υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα· οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα; εἰπὸν· ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ λήψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς καὶ ἄξῃ αὐτοὺς πρὸς ἐαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

¹³ καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἁρᾷ, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψεται

¹⁴ τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῇ τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ ἰστάνειν αὐτήν.

¹⁵ καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἐαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν

πολύν. εἰ κατευθυνεῖ; εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται;

¹⁶ ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν ᾧ τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτόν, ὃς ἠτίμωσε τὴν ἀράν μου καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσει.

¹⁷ καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων τοῦ ἐξᾶραι ψυχάς.

¹⁸ καὶ ἠτίμωσεν ὀρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην, καὶ ἰδοὺ δέδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ· μὴ σωθήσεται;

¹⁹ διὰ τοῦτο εἰπόν· τάδε λέγει Κύριος· ζῶ ἐγώ ἐὰν μὴ τὴν ὀρκωμοσίαν μου, ἣν ἠτίμωσε, καὶ τὴν διαθήκην μου, ἣν παρέβη, καὶ δώσω αὐτὰ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ.

²⁰ καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυόν μου, καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ.

²¹ ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ρομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ τοὺς καταλοιπούς εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγώ Κύριος λελάληκα.

²² Διότι τάδε λέγει Κύριος· καὶ λήψομαι ἐγώ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς κέδρου, ἐκ κορυφῆς καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ καὶ καταφυτεύσω ἐγώ ἐπ' ὄρος ὑψηλόν·

²³ καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν ὄρει μετεώρῳ τῷ

Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω, καὶ ἐξοίσει
βλαστὸν καὶ ποιήσει καρπὸν καὶ ἔσται εἰς
κέδρον μεγάλην, καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω
αὐτοῦ πᾶν θηρίον, καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν
σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται, τὰ κλήματα αὐτοῦ
ἀποκατασταθήσεται.

²⁴ καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου
διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν
καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν καὶ ξηραίνων
ξύλον χλωρὸν καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν·
ἐγὼ Κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω.

18

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες· οἱ πατέρες
ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων
ἐγομφίασαν;

³ ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι
λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραὴλ·

⁴ ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν, ὃν τρόπον
ἡ ψυχὴ τοῦ πατρός, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ
υἱοῦ, ἐμαί εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα, αὕτη
ἀποθανεῖται.

⁵ Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται δίκαιος, ὁ ποιῶν
κρίμα καὶ δικαιοσύνην,

⁶ ἐπὶ τῶν ὁρέων οὐ φάγεται καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ
ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ καὶ τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μιάνῃ καὶ πρὸς
γυναῖκα ἐν ἀφένδρῳ οὕσαν οὐ προσεγγιεῖ

⁷ καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ,
ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει καὶ
ἄρπαγμα οὐχ ἄρπᾶται, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ
πεινῶντι δώσει καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ

⁸ καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει
καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται καὶ ἐξ ἀδικίας
ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κρίμα δίκαιον
ποιήσει ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
πλησίον αὐτοῦ

⁹ καὶ τοῖς προστάγμασί μου πεπόρευται καὶ
τὰ δικαιώματά μου πεφύλακται τοῦ ποιῆσαι
αὐτά· δίκαιος οὗτός ἐστι, ζωῇ ζήσεται, λέγει
Κύριος.

¹⁰ Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν ἐκχέοντα
αἷμα καὶ ποιοῦντα ἁμαρτήματα,

¹¹ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου
οὐκ ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων ἔφαγε
καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανε

¹² καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσε
καὶ ἄρπαγμα ἥρπασε καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ
ἀπέδωκε καὶ εἰς τὰ εἰδῶλα ἔθετο τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἀνομίαν πεποίηκε,

¹³ μετὰ τόκου ἔδωκε καὶ πλεονασμὸν
ἔλαβεν, οὗτος ζωῇ οὐ ζήσεται, πάσας τὰς
ἀνομίας ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ
θανατωθήσεται, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν
ἔσται.

¹⁴ Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱόν, καὶ ἴδῃ πάσας τὰς
ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὥς ἐποίησε, καὶ
φοβηθῇ καὶ μὴ ποιήσῃ κατ' αὐτάς,

¹⁵ ἐπὶ τῶν ὁρέων οὐ βέβρωκε καὶ τοὺς

ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανε

¹⁶ καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσε καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασε καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἥρπασε, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκε καὶ γυμνὸν περιέβαλε,

¹⁷ καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τόκον οὐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβε, δικαιοσύνην ἐποίησε καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου ἐπορεύθη, οὐ τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ, ζωῇ ζήσεται.

¹⁸ ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψει θλίψη καὶ ἄρπαση ἄρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου καὶ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ.

¹⁹ Καὶ ἐρεῖτε· τί ὅτι οὐκ ἔλαβε τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος πεποίηκε, πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησε καὶ ἐποίησεν αὐτά· ζωῇ ζήσεται.

²⁰ ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα ἀποθανεῖται· ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς, οὐδὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ· δικαιοσύνη δικαίου ἐπ' αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ἀνόμου ἐπ' αὐτὸν ἔσται.

²¹ καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε, καὶ φυλάξῃται πάσας τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζωῇ ζήσεται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

²² πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν, οὐ μνησθήσεται, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ

αὐτοῦ, ἣ ἐποίησε, ζήσεται.

²³ μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηραῖς καὶ ζῆν αὐτόν;

²⁴ ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας, ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ, ᾧ παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ, αἷς ἤμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται.

²⁵ καὶ εἶπατε· οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς Κυρίου. ἀκούσατε δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ· μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατευθύνει; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατευθύνει;

²⁶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσει παράπτωμα καὶ ἀποθάνη, ἐν τῷ παραπτώματι, ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται.

²⁷ καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, ἣς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε

²⁸ καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε, ζωῇ ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνη.

²⁹ καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ· οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς Κυρίου. μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατορθοῖ, οἶκος Ἰσραὴλ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ

κατορθοῖ;

³⁰ ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος. ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας.

³¹ ἀπορρίψατε ἀφ' ἐαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, ὥς ἡσεβήσατε εἰς ἐμὲ καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε, οἶκος Ἰσραήλ;

³² διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος.

19

¹ ΚΑΙ σὺ λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραήλ

² καὶ ἑρεῖς· τί ἡ μήτηρ σου; σκύμνος· ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη, ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνε σκύμνους αὐτῆς.

³ καὶ ἀπεπήδησεν εἰς τῶν σκύμνων αὐτῆς, λέων ἐγένετο καὶ ἔμαθε τοῦ ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε.

⁴ καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου.

⁵ καὶ εἶδεν ὅτι ἀπώσται ἀπ' αὐτῆς, ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς, καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς, λέοντα ἔταξεν αὐτόν,

⁶ καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο καὶ ἔμαθεν ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε·

7 καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσε καὶ ἠφάνισε γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυώματος αὐτοῦ.

8 καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη.

9 καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρα, ἦλθε πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ.

10 ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ρόᾳ ἐν ὕδατι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ.

11 καὶ ἐγένετο αὐτῇ ράβδος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων, καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς.

12 καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐρρίφη, καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς· ἐξεδικήθη καὶ ἐξηράνθη ἡ ράβδος ἰσχύος αὐτῆς, πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν.

13 καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτήν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

14 καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ράβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς καὶ κατέφαγεν αὐτήν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ράβδος ἰσχύος. φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ἐστὶ καὶ ἔσται εἰς θρήνον.

20

¹ ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ, ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ ἐπερωτῆσαι τὸν Κύριον καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

² καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

³ υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε; ζῶ ἐγὼ εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, λέγει Κύριος·

⁴ εἰ ἐκδικήσω αὐτοὺς ἐκδικήσει, υἱὲ ἀνθρώπου, τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς

⁵ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου Ἰακώβ καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν λέγων· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν,

⁶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς, γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

⁷ καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς· ἕκαστος βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορριψάτω, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μιαινέσθε, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

⁸ καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί μου, τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ γῆς Αἰγύπτου.

⁹ καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

¹⁰ καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον

¹¹ καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς, ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

¹² καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν τοῦ γινῶναι αὐτοὺς διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς.

¹³ καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε· καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς.

¹⁴ καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,

ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

¹⁵ καὶ ἐγὼ ἐξήρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν,

¹⁶ ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων καρδίας αὐτῶν ἐπορεύοντο.

¹⁷ καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

¹⁸ καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ συναναμίσγεσθε καὶ μὴ μιαίνεσθε.

¹⁹ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε αὐτά·

²⁰ καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάζετε, καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

²¹ καὶ παρεπύκρναν με καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτά, ἃ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ

σάββατά μου ἐβεβήλουν. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς·

²² καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

²³ καὶ ἐξῆρα τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις,

²⁴ ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

²⁵ καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ καὶ δικαιώματα, ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς.

²⁶ καὶ μίανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον μήτραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτούς.

²⁷ Διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἕως τούτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν, ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ.

²⁸ καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἤρα τὴν χειρὰ μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν αὐτοῖς, καὶ εἶδον πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ἔσπεισαν

ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

²⁹ καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς· τί ἐστὶν Ἀβαμὰ, ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμὰ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

³⁰ διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· τάδε λέγει Κύριος· εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε,

³¹ καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς, οἷς ὑμεῖς μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν, οἶκος τοῦ Ἰσραήλ; ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο.

³² καὶ οὐκ ἔσται ὃν τρόπον ὑμεῖς λέγετε· ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις.

³³ διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς·

³⁴ καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν, οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ.

³⁵ καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν, καὶ διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον.

³⁶ ὃν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Αἰγύπτου, οὕτως κρινῶ ὑμᾶς, λέγει Κύριος·

³⁷ καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ράβδον μου καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ

³⁸ καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφεστηκότας, διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτούς, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος Κύριος.

³⁹ καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ, τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε· καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς εἰσακούετε μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν·

⁴⁰ διότι ἐπὶ τοῦ ὅρου τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὅρου ὑψηλοῦ, λέγει Κύριος Κύριος, ἐκεῖ δουλεύουσίν μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος, καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγιάσμασιν ὑμῶν·

⁴¹ ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν, ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν.

⁴² καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου τοῦ

δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

⁴³ καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν.

⁴⁴ καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα, λέγει Κύριος. (Μασ. ΚΑ 1).

⁴⁵ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

⁴⁶ υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Θαιμὰν καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρὸμ καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον Ναγέβ

⁴⁷ καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγέβ· ἄκουε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρόν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλόξ ἡ ἐξαφθεῖσα, καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βορρᾶ·

⁴⁸ καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτὸ καὶ οὐ σβεσθήσεται.

⁴⁹ καὶ εἶπα· μηδαμῶς Κύριε Κύριε· αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με· οὐχὶ παραβολὴ ἐστὶ λεγομένη αὕτη;

21

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² διὰ τοῦτο προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ

Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν
καὶ προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ

³ καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· τάδε
λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ καὶ ἐκσπάσω
τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον καὶ ἄδικον·

⁴ ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ
ἄνομον, οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν
μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα
ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βορρᾶ·

⁵ καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ διότι ἐγὼ
Κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ
κολεοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι.

⁶ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, καταστέναξον ἐν
συντριβῇ ὁσφύος σου καὶ ἐν ὀδύναις
στενάξεις κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

⁷ καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σέ· ἔνεκα τίνος
σὺ στενάζεις; καὶ ἐρεῖς· ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, διότι
ἔρχεται, καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία, καὶ
πᾶσαι χεῖρες παραλυθήσονται, καὶ ἐκψύξει
πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν πνεῦμα, καὶ πάντες μηροὶ
μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχεται καὶ
ἔσται λέγει Κύριος.

⁸ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·

⁹ υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ ἐρεῖς·
τάδε λέγει Κύριος· εἰπόν· ρομφαία ρομφαία,
ὀξύνου καὶ θυμώθητι,

¹⁰ ὅπως σφάξης σφάγια, ὀξύνου ὅπως γένη
εἰς στίλβωσιν, ἐτοίμη εἰς παράλυσιν, σφάζε,
ἐξουδένει, ἀπωθοῦ πᾶν ξύλον.

¹¹ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐτοίμην τοῦ κρατεῖν

χειρα αὐτοῦ· ἐξηκονήθη ἡ ρομφαία, ἐστὶν ἐτοίμη τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς χειρα ἀποκεντοῦντος.

¹² ἀνάκραγε καὶ ὀλόλυξον, υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὐτὴ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὐτὴ ἐν πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσραὴλ· παροικήσουσιν ἐπὶ ρομφαία, ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου. διὰ τοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν χειρά σου,

¹³ ὅτι δεδικαίωται· καὶ τί εἰ καὶ φυλὴ ἀπώσθη; οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος.

¹⁴ καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφῆτευσον καὶ κρότησον χειρα ἐπὶ χειρα καὶ διπλασίασον ρομφαίαν· ἡ τρίτη ρομφαία τραυματιῶν ἐστι, ρομφαία τραυματιῶν ἡ μεγάλη καὶ ἐκστήσει αὐτούς,

¹⁵ ὅπως θραυσθῇ ἡ καρδία καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην αὐτῶν· παραδέδονται εἰς σφάγια ρομφαίας, εὗ γέγονεν εἰς σφαγὴν, εὗ γέγονεν εἰς στίλβωσιν.

¹⁶ καὶ διαπορεύου, ὀξύνου, ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται.

¹⁷ καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χειρά μου πρὸς χειρά μου καὶ ἀναφήσω τὸν θυμόν μου· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

¹⁸ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹⁹ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς

²⁰ τοῦ εἰσελθεῖν ρομφαίαν βασιλέως

Βαβυλῶνος· ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο, καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πόλεως, ἐπ' ἀρχῆς ὁδοῦ διατάξεις τοῦ εἰσελθεῖν ρομφαίαν ἐπὶ Ραββᾶθ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

²¹ διότι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδόν, ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν, τοῦ μαντεύσασθαι μαντεῖαν, τοῦ ἀναβράσαι ράβδον καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς καὶ κατασκοπῆσασθαι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

²² ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τοῦ βαλεῖν χάρακα, τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς καὶ βαλεῖν χῶμα καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις.

²³ καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντεῖαν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτοῦ μνησθῆναι.

²⁴ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι ἀμαρτίας ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, ἀνθ' ἀνεμνήσατε, ἐν τούτοις ἀλώσεσθε.

²⁵ καὶ σύ, βέβηλε, ἄνομε, ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραήλ, οὗ ἦκει ἡ ἡμέρα, ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας,

²⁶ τάδε λέγει Κύριος· ἀφείλου τὴν κίδαριν καὶ ἐπέθου τὸν στέφανον· αὕτη οὐ τοιαύτη ἔσται· ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν καὶ ὑψωσας τὸ ταπεινόν.

²⁷ ἀδικίαν ἀδικίαν θήσομαι αὐτήν, οὐδ' αὕτη τοιαύτη ἔσται, ἕως οὗ ἔλθῃ ὧ καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτῷ.

²⁸ Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ ἔρεῖς· τάδε λέγει Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμών καὶ πρὸς τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν καὶ ἔρεῖς· ρομφαία ρομφαία ἐσπασμένα εἰς σφάγια καὶ ἐσπασμένα εἰς συντέλειαν, ἐγείρου ὅπως στίλβῃς

²⁹ ἐν τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαί σε ψευδῇ, τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους τραυματιῶν ἀνόμων, ὧν ἦκει ἡ ἡμέρα, ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας.

³⁰ ἀπόστρεφε, μὴ καταλύσης ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὧ γεγέννησαι· ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῶ σε

³¹ καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σέ ὀργήν μου, ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σέ καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράν.

³² ἐν πυρὶ ἔσῃ κατάβρωμα, τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου· οὐ μὴ γένηταί σου μνεῖα, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

22

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων; καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς

³ καὶ ἔρεῖς· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ὦ πόλις ἐκχέουσα αἷματα ἐν μέσῳ αὐτῆς τοῦ

ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς καὶ ποιοῦσα
ἐνθυμήματα καθ' ἑαυτῆς, τοῦ μιαίνειν αὐτήν,

⁴ ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, οἷς ἐξέχεας,
παραπέπτωκας καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασί σου,
οἷς ἐποίησας, ἐμιαίνου, καὶ ἡγγισας τὰς ἡμέρας
σου καὶ ἡγαγες καιρὸν ἐτῶν σου. διὰ τοῦτο
δέδωκά σε εἰς ὄνειδισμὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς
ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις

⁵ ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ καὶ ταῖς μακρὰν
ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐμπαίξονται ἐν σοί·
ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστὴ καὶ πολλὴ ἐν ταῖς
ἀνομίαις.

⁶ ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου Ἰσραὴλ,
ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ
συνανεφύροντο ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα·

⁷ πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοί,
καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν
ἀδικίαις ἐν σοί, ὀρφανὸν καὶ χήραν
κατεδυνάστευον ἐν σοί·

⁸ καὶ τὰ ἁγία μου ἐξουθένουν καὶ τὰ
σάββατά μου ἐβεβήλουν ἐν σοί.

⁹ ἄνδρες λησταὶ ἦσαν ἐν σοί, ὅπως
ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων
ἦσθιον ἐν σοί, ἀνόσια ἐποιοῦν ἐν μέσῳ σου.

¹⁰ αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοί καὶ
ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν ἐν
σοί·

¹¹ ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἠνομοῦσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ
ἐμίαινεν ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

ἐταπείνουν ἐν σοί.

¹² δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν σοί, ὅπως
ἐκχέωσιν αἷμα, τόκον καὶ πλεονασμὸν
ἐλαμβάνοσαν ἐν σοί· καὶ συνετελέσω
συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν
καταδυναστεία, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου, λέγει
Κύριος.

¹³ ἂν δὲ πατάξω χειρὰ μου πρὸς χειρὰ μου
ἐφ' οἷς συνετελέσαι, οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ
τοῖς αἵμασί σου τοῖς γεγεννημένοις ἐν μέσῳ
σου,

¹⁴ εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδία σου; εἰ
κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις,
αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λελάληκα
καὶ ποιήσω.

¹⁵ καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ
διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ
ἀκαθαρσία σου ἐκ σοῦ,

¹⁶ καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοὶ κατ'
ὀφθαλμοὺς τῶν ἐθνῶν· καὶ γνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος.

¹⁷ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹⁸ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ γεγόνασί μοι ὁ οἶκος
Ἰσραὴλ ἀναμειγμένοι πάντες χαλκῷ καὶ
σιδήρῳ καὶ κασσιτέρῳ καὶ μολίβῳ, ἐν μέσῳ
ἀργυρίου ἀναμειγμένος ἐστί.

¹⁹ διὰ τοῦτο εἰπὸν· τάδε λέγει Κύριος
Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐγένεσθε εἰς σύγκρασιν μίαν,
διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον
Ἱερουσαλήμ.

²⁰ καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος καὶ χαλκὸς

καὶ σίδηρος καὶ κασσίτερος καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι, οὕτως εἰσδέξομαι ἐν ὀργῇ μου καὶ συνάξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς

²¹ καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.

²² ὃν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου, οὕτως χωνευθύσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς.

²³ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

²⁴ υἱὲ ἀνθρώπου, εἶπὸν αὐτῇ· σὺ εἶ γῇ ἢ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς·

²⁵ ἥς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, ψυχὰς κατεσθίουσιν ἐν δυναστείᾳ, καὶ τιμὰς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ, καὶ αἱ χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου.

²⁶ καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἅγια μου· ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν.

²⁷ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα τοῦ ἐκχέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξία πλεονεκτῶσι.

²⁸ καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὀρῶντες μάταια,

μαντευόμενοι ψευδῇ, λέγοντες· τάδε λέγει Κύριος, καὶ Κύριος οὐκ ἐλάλησε.

²⁹ λαὸν τῆς γῆς ἐκπиеζοῦντες ἀδικία καὶ διαρπάζοντες ἀρπάγματα, πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος.

³⁰ καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς καὶ ἐστῶτα πρὸ προσώπου μου ὁλοσχερῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς γῆς τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτήν, καὶ οὐχ εὖρον.

³¹ καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτήν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου τοῦ συντελέσαι· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος Κύριος.

23

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς

³ καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν.

⁴ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα καὶ Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς. καὶ ἐγένοντό μοι καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Σαμάρεια ἦν Ὀολὰ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν Ὀολιβὰ.

⁵ καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς

Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ,

⁶ ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα, ἡγουμένους καὶ στρατηγούς· νεανίσκοι καὶ ἐπίλεκτοι πάντες, ἵππεῖς ἵππαζόμενοι ἐφ' ἵππων.

⁷ καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς· ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες, καὶ ἐπὶ πάντας, οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμιαίνετο.

⁸ καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτὴν καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν.

⁹ διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἔραστῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' οὓς ἐπετίθετο.

¹⁰ αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον καὶ αὐτὴν ἐν ρομφαίᾳ ἀπέκτειναν. καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας.

¹¹ Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβὰ καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

¹² ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο, ἡγουμένους καὶ στρατηγούς τοὺς ἐγγύς αὐτῆς ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, ἵππεῖς ἵππαζομένους ἐφ' ἵππων· νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες.

¹³ καὶ εἶδον ὅτι μεμΐανται· ὁδὸς μία τῶν

δύο.

¹⁴ καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων, ἐζωγραφημένους ἐν γραφίδι,

¹⁵ ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ τιάραι βαπταὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὅψις τρισσὴ πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς πατρίδος αὐτῶν,

¹⁶ καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς τῇ ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων.

¹⁷ καὶ ἤλθοσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος εἰς κοίτην καταλύνοντων καὶ ἐμίαινον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν.

¹⁸ καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

¹⁹ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου τοῦ ἀναμνησῆσαι ἡμέραν νεότητός σου, ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ,

²⁰ καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν.

²¹ καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου, ἃ ἐποίησας ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου, οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου.

²² Διὰ τοῦτο Ὁολιβά, τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σέ,

ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σέ κυκλόθεν,

²³ υἱοὺς Βαβυλῶνος καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους, Φακοῦδ καὶ Σουὲ καὶ Κουὲ καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπιλέκτους, ἡγεμόνας καὶ στρατηγοὺς πάντας, τρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων·

²⁴ καὶ πάντες ἥξουσιν ἐπὶ σέ ἀπὸ βορρᾶ, ἄρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ πέλται, καὶ βαλοῦσι φυλακὴν ἐπὶ σέ κύκλῳ.

²⁵ καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσουσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν. καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν σοί, καὶ ποιήσουσι μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ· μυκτῆρά σου καὶ ὧτά σου ἀφελούσι καὶ τοὺς καταλοιπούς σου ἐν ρομφαίᾳ καταβαλοῦσιν. αὐτοὶ υἱοὺς σου καὶ θυγατέρας σου λήψονται, καὶ τοὺς καταλοιπούς σου πῦρ καταφάγεται.

²⁶ καὶ ἐκδύσουσί σε τὸν ἱματισμόν σου καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου.

²⁷ καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐ μὴ ἄρης τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτούς, καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῆς οὐκέτι.

²⁸ διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν.

²⁹ καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει καὶ λήψονται πάντας τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς

μόχθους σου, καὶ ἔση γυμνὴ καὶ αἰσχύνουσα,
καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνη πορνείας σου
καὶ ἀσέβειά σου. καὶ ἡ πορνεία σου

³⁰ ἐποίησε ταῦτά σοι ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε
ὀπίσω ἐθνῶν καὶ ἐμιαίνου ἐν τοῖς
ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

³¹ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης,
καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου.

³² τάδε λέγει Κύριος· τὸ ποτήριον τῆς
ἀδελφῆς σου πίεσαι, τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατύ, τὸ
πλεονάζον τοῦ συντελέσαι μέθην,

³³ καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ· καὶ τὸ ποτήριον
ἀφανισμοῦ, ποτήριον ἀδελφῆς σου
Σαμαρείας,

³⁴ καὶ πίεσαι αὐτό· καὶ τὰς ἐορτὰς καὶ τὰς
νουμηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ
λελάληκα, λέγει Κύριος.

³⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν
ἐπελάθου μου καὶ ἀπέρριψάς με ὀπίσω τοῦ
σώματός σου, καὶ σὺ λαβὲ τὴν ἀσέβειάν σου
καὶ τὴν πορνείαν σου.

³⁶ Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου,
οὐ κρινεῖς τὴν Ὀολάν καὶ τὴν Ὀολιβάν, καὶ
ἀναγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν;

³⁷ ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν·
τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ τὰ
τέκνα αὐτῶν, ἃ ἐγέννησάν μοι, διήγαγον
αὐτοῖς δι' ἐμπύρων.

³⁸ ἔως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι· τὰ ἅγιά μου
ἐμίαινον καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν·

³⁹ καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα

αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ
εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἁγιά μου τοῦ βεβηλοῦν
αὐτά· καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουεν ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου μου.

⁴⁰ καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχομένοις
μακρόθεν, οἷς ἀγγέλους ἐξαπέστειλαν πρὸς
αὐτούς, καὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς εὐθὺς
ἐλόουεν καὶ ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου
καὶ ἐκόσμου κόσμῳ

⁴¹ καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης, καὶ
τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς,
καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν μου
εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς.

⁴² καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκροῦντο, καὶ
πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἤκοντας
ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἐδίδοσαν ψέλλια ἐπὶ τὰς
χεῖρας αὐτῶν καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

⁴³ καὶ εἶπα· οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσι; καὶ
ἔργα πόρνῃς καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε.

⁴⁴ καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτήν, ὃν τρόπον
εἰσπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως
εἰσεπορεύοντο πρὸς Ὀολὰν καὶ πρὸς Ὀολιβὰν
τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν.

⁴⁵ καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ καὶ
ἐκδικήσουσιν αὐτάς ἐκδικήσει μοιχαλίδος
καὶ ἐκδικήσει αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶ,
καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν.

⁴⁶ τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἀνάγαγε ἐπ'
αὐτάς ὄχλον καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ
διαρπαγὴν

⁴⁷ καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτὰς λίθοις ὄχλων καὶ κατακέντει αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν· υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐμπρήσουσι.

⁴⁸ καὶ ἀποστρέψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παιδευθήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ οὐ μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν.

⁴⁹ καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήψεσθε· καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

24

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπηρεΐσατο βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον,

³ καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἐπίστησον τὸν λέβητα καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ

⁴ καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, πᾶν διχοτόμημα καλόν, σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστέων

⁵ ἔξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰλημμένων καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀστᾶ ὑποκάτω αὐτῶν· ἔξεσεν ἔξεσε, καὶ ἤψηται τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς.

⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ὦ πόλις αἱμάτων, λέβης ἐν ᾧ ἐστὶν ἰὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς· κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν, οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος.

⁷ ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστὶν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό. οὐκ ἐκκέχυκα αὐτό ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτὸ γῆν·

⁸ τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό.

⁹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλὸν

¹⁰ καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως τακῇ τὰ κρέα καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζωμὸς

¹¹ καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας, ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερμανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς καὶ τακῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἐκλίπη ὁ ἰὸς αὐτῆς,

¹² καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς, καταισχυνθήσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς,

¹³ ἀνθ' ὧν ἐμιαίνου σύ. καὶ τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι, ἕως οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου;

¹⁴ ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ἥξει, καὶ ποιήσω, οὐ διαστελῶ οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· κατὰ τὰς ὁδοὺς σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, λέγει Κύριος. διὰ τοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἱματά σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, ἡ ἀκάθαρτος, ἡ ὀνομαστὴ καὶ πολλὴ τοῦ παραπικραίνειν.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

16 υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρατάξει· οὐ μὴ κοπῆς οὐδ' οὐ μὴ κλαυσθῆς.

17 στεναγμὸς αἵματος, ὀσφύος, πένθους ἐστίν· οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σέ καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσὶ σου, οὐ μὴ παρακληθῆς ἐν χεῖλεσιν αὐτῶν καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγης.

18 καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸ πρῶτ', ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι, καὶ ἀπέθανεν ἡ γυνή μου ἐσπέρας, καὶ ἐποίησα τὸ πρῶτ' ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι.

19 καὶ εἶπε πρὸς με ὁ λαός· οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστὶ ταῦτα, ἃ σὺ ποιεῖς;

20 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς· λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς με λέγων·

21 εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγια μου, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φείδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν· καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, οὓς ἐγκατελίπετε, ἐν ρομφαίᾳ πεσοῦνται.

22 καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα· ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε,

23 καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν· οὔτε μὴ κόψησθε οὔτε μὴ κλάυσητε, καὶ

ἐντακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

²⁴ καὶ ἔσται Ἰεζεκιήλ ὑμῖν εἰς τέρας· κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησα, ποιήσετε, ὅταν ἔλθῃ ταῦτα· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

²⁵ Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν λαμβάνων τὴν ἰσχὺν παρ' αὐτῶν, τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν,

²⁶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἥξει ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σὲ τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὦτα;

²⁷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασωζόμενον καὶ λαλήσεις καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῇς οὐκέτι· καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

25

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς

³ καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν· ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγια μου, ὅτι ἐβεβηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ,

⁴ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδέμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς σου, καὶ αὐτοὶ πίνουνται τὴν πιότητά σου.

⁵ καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμὼν εἰς νομὰς καμήλων καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν εἰς νομὴν προβάτων· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

⁶ διότι τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου καὶ ἐσφόφησας τῷ ποδί σου καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ,

⁷ διὰ τοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλεία· καὶ ἐπιγνώση διότι ἐγὼ Κύριος.

⁸ Τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν εἶπε Μωάβ· ἰδοὺ ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα,

⁹ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον Μωάβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν γῆν, οἶκον Ἀσιμουθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας.

¹⁰ τοῖς υἱοῖς Κεδέμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν δέδωκα αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ μνεῖα γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμὼν·

¹¹ καὶ εἰς Μωάβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

¹² Τάδε λέγει Κύριος· ἄνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ ἐμνησικάκησαν καὶ ἐξεδίκησαν δίκην,

¹³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον, καὶ ἐκ Θαιμὰν διωκόμενοι ἐν ρομφαίᾳ πεσοῦνται.

¹⁴ καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραήλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου· καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει Κύριος.

¹⁵ Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἄνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως ἐνός,

¹⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐξολοθρεύσω Κρητὰς καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν·

¹⁷ καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς.

26

¹ ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνθ' ὧν εἶπε Σὸρ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· εὗγε, συνετρίβη, ἀπόλωλε τὰ ἔθνη, ἐπεστράφη πρὸς με, ἡ πλήρης ἡρήμωται,

³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, Σὸρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σέ ἔθνη πολλά, ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς.

⁴ καὶ καταβαλοῦσι τὰ τείχη Σὸρ καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν.

⁵ ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος· καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσι.

⁶ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἱ ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀναιρεθήσονται, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

⁷ ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ, Σὸρ, τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ βορρᾶ (βασιλεὺς βασιλέων ἐστί) μεθ' ἵππων καὶ ἄρμάτων καὶ ἱππέων καὶ συναγωγῆς ἐθνῶν πολλῶν σφόδρα.

⁸ οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀνελεῖ καὶ δώσει ἐπὶ σέ προφυλακὴν καὶ περιοικοδομήσει καὶ ποιήσει ἐπὶ σέ κύκλῳ χάρακα καὶ περίστασιν ὅπλων καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει·

⁹ τὰ τείχη σου καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ.

¹⁰ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ

τῆς φωνῆς τῶν ἵππέων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν
τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τεῖχη
σου εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου,
ὥς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου.

¹¹ ἐν ταῖς ὀπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ
καταπατήσουσί σου πάσας τὰς πλατείας· τὸν
λαόν σου μαχαίρα ἀνελεῖ καὶ τὴν ὑπόστασιν
τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ τὴν γῆν κατάξει.

¹² καὶ προνομεύσει τὴν δύναμίν σου καὶ
σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ καταβαλεῖ
τὰ τεῖχη σου καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς
ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ, καὶ τοὺς λίθους σου
καὶ τὰ ξύλα σου καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον
τῆς θαλάσσης σου ἐμβαλεῖ.

¹³ καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν
σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ
ἀκουσθῇ ἔτι.

¹⁴ καὶ δώσω σε εἰς λεωπετρίαν, ψυγμὸς
σαγηνῶν ἔσῃ, οὐ μὴ οἰκοδομηθῆς ἔτι, ὅτι ἐγὼ
Κύριος ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

¹⁵ διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῇ Σόρ·
οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου ἐν τῷ
στενάξει τραυματίας, ἐν τῷ σπάσαι
μάχαιραν ἐν μέσῳ σου σεισθήσονται αἱ
νῆσοι;

¹⁶ καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν θρόνων
αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς
θαλάσσης καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας ἀπὸ
τῶν κεφαλῶν αὐτῶν καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν
ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται. ἐκστάσει
ἐκστήσονται, ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται καὶ
φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν καὶ

στενάζουσιν ἐπὶ σέ·

¹⁷ καὶ λήφονται ἐπὶ σέ θρῆνον καὶ ἐροῦσί σοι· πῶς κατελύθης ἐκ θαλάσσης, ἡ πόλις ἡ ἐπαινετή, ἡ δοῦσα τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν;

¹⁸ καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀπὸ ἡμέρας πτώσεώς σου·

¹⁹ ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ὅταν δῶ σε πόλιν ἡρημωμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικισθησομένας, ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σέ τὴν ἄβυσσον καὶ κατακαλύψει σε ὕδωρ πολὺ,

²⁰ καὶ καταβιβάσω σε πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος καὶ κατοικιῶ σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον αἰῶνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον, ὅπως μὴ κατοικηθῇς μηδὲ ἀναστῇς ἐπὶ γῆς ζῶης.

²¹ ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος Κύριος.

27

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λαβὲ ἐπὶ Σὸρ θρῆνον

³ καὶ ἐρεῖς τῇ Σὸρ τῇ κατοικούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν ἀπὸ νήσων πολλῶν· τάδε λέγει Κύριος τῇ Σόρ· σὺ εἶπας· ἐγὼ περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος μου.

⁴ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ Βεελεὶμ υἱοί σου περιέθηκάν σοι κάλλος.

⁵ κέδρος ἐκ Σανειρ ὥκοδομήθη σοι, ταινίαι σανίδων κυπαρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήφθησαν τοῦ ποιῆσαί σοι ἱστοὺς ἐλατίνους·

⁶ ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σου, τὰ ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκους ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χετιείμ.

⁷ βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νήσων Ἑλειαὶ καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σου.

⁸ καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικοῦντες Σιδῶνα καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου· οἱ σοφοί σου, Σόρ, οἱ ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι κυβερνῆταί σου.

⁹ οἱ πρεσβύτεροι βιβλίων καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι ἐνίσχυνον τὴν βουλήν σου· καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν.

¹⁰ Πέρσαι καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμισταί σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοί, οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου.

¹¹ υἱοὶ Ἀραδίων καὶ ἡ δύναμίς σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὀρμῶν σου κύκλῳ· οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος.

¹² Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθους

πάσης ισχύος σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλιβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

¹³ ἢ Ἑλλὰς καὶ ἡ σύμπασσα καὶ τὰ παρατείνοντα, οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου.

¹⁴ ἐξ οἴκου Θεργαμὰ ἵππους καὶ ἵππεῖς ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

¹⁵ υἱοὶ Ροδίων ἔμποροί σου ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὁδόντας ἔλεφαντίνους, καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μισθοὺς σου,

¹⁶ ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμείκτου σου, στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρσίς, καὶ Ραμὸθ καὶ Χορχὸρ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

¹⁷ Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ, οὗτοι ἔμποροί σου ἐν πράσει σίτου καὶ μύρων καὶ κασίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ρητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμεικτόν σου.

¹⁸ Δαμασκὸς ἔμπορός σου ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου· οἶνος ἐκ Χελβὼν καὶ ἔρια ἐκ Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν.

¹⁹ ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος καὶ τροχὸς ἐν τῷ συμμείκτῳ σου ἔστι.

²⁰ Δαιδὰν ἔμποροί σου μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἄρματα.

²¹ ἢ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδάρ, οὗτοι ἔμποροί σου διὰ χειρός σου, καμήλους

καὶ ἄμνους καὶ κριοὺς ἐν οἷς ἐμπορεύονται
σε.

²² ἔμποροι Σαββὰ καὶ Ραγμά, οὗτοι ἔμποροί
σου μετὰ πρώτων ἡδυσμάτων καὶ λίθων
χρηστῶν καὶ χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

²³ Χαρρὰν καὶ Χαννά, οὗτοι ἔμποροί σου·
Ἀσσοὺρ καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σου

²⁴ φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον καὶ
θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους σχοινίοις
καὶ κυπαρύσσινα.

²⁵ πλοῖα, ἐν αὐτοῖς Καρχηδόνιοι ἔμποροί
σου ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμείκτῳ σου, καὶ
ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ
θαλάσσης.

²⁶ ἐν ὕδατι πολλῷ ἤγόν σε οἱ κωπηλάται
σου· τὸ πνεῦμα τοῦ νότου συνέτριψέ σε ἐν
καρδίᾳ θαλάσσης.

²⁷ ἦσαν δυνάμεις σου καὶ ὁ μισθός σου καὶ
τῶν συμμείκτων σου καὶ οἱ κωπηλάται σου
καὶ οἱ κυβερνηταί σου καὶ οἱ σύμβουλοί σου
καὶ οἱ σύμμεικτοί σου ἐκ τῶν συμμείκτων
σου καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου
οἱ ἐν σοὶ καὶ πᾶσα συναγωγή σου ἐν μέσῳ
σου, πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου.

²⁸ πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς σου οἱ
κυβερνηταί σου φόβῳ φοβηθήσονται,

²⁹ καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων
πάντες οἱ κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ
πρωεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται

³⁰ καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν

καὶ κεκράζονται πικρὸν καὶ ἐπιθήσουσι γῆν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν καὶ σποδὸν
ὑποστρώσονται.

³² καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σέ
θρήνον καὶ θρήνημά σοι·

³³ πόσον τινὰ εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς
θαλάσσης; ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους
σου καὶ ἀπὸ τοῦ συμμείκτου σου ἐπλούτησας
πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς.

³⁴ νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσση, ἐν βάθει
ὑδατος· ὁ σύμμεικτός σου καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου

³⁵ ἔπεσον, πάντες οἱ κωπηλάται σου.
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους
ἐστύγνασαν ἐπὶ σέ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν
ἐκστάσει ἐξέστησαν, καὶ ἐδάκρυσεν τὸ
πρόσωπον αὐτῶν.

³⁶ ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε, ἀπώλεια
ἐγένου, καὶ οὐκέτι ἔση εἰς τὸν αἰῶνα.

28

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἶπὸν τῷ ἄρχοντι
Τύρου· τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν ὑψώθη σου
ἡ καρδιά, καὶ εἶπας· θεὸς εἰμι ἐγώ, κατοικίαν
θεοῦ κατώκησα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ
ἄνθρωπος καὶ οὐ Θεός, καὶ ἔδωκας τὴν
καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ.

³ μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιήλ; ἢ σοφοὶ
οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν;

⁴ μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου;

⁵ ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύναμίν σου, ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου.

⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ,

⁷ ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἄλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ἐκκενώσουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου καὶ στρώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν·

⁸ καὶ καταβιβάσουσί σε, καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

⁹ μὴ λέγων ἐρεῖς· Θεός εἰμι ἐγώ, ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ Θεός.

¹⁰ ἐν πλήθει ἀπεριτμήτων ἀπολῇ ἐν χερσὶν ἄλλοτρίων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

¹¹ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹² υἱὲ ἀνθρώπου, λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου καὶ εἰπὸν αὐτῷ· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως καὶ στέφανος κάλλους

¹³ ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ ἐγενήθης· πάντα λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι, σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα καὶ σάπφειρον καὶ ἱάσπιν καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιθον καὶ

βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ χρυσίου
ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου καὶ τὰς
ἀποθήκας σου ἐν σοὶ

¹⁴ ἅφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σύ. μετὰ τοῦ
Χεροὺβ ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ Θεοῦ, ἐγενήθης
ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων.

¹⁵ ἐγενήθης σὺ ἄμωμος ἐν ταῖς ἡμέραις σου,
ἅφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὐρέθῃ τὰ
ἀδικήματα ἐν σοί.

¹⁶ ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας
τὰ ταμιεῖά σου ἀνομίας καὶ ἡμαρτες καὶ
ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὅρων τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἤγαγέ σε τὸ Χεροὺβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων.

¹⁷ ὑψώθῃ ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου,
διεφθάρῃ ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους
σου· διὰ πλήθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν
ἔρριψά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε
παραδειγματισθῆναι.

¹⁸ διὰ τὸ πλήθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν
ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβεβήλωσα τὰ ἱερά
σου, καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο
καταφάγεται σε· καὶ δώσω σε εἰς σποδὸν ἐπὶ
τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὀρώντων
σε.

¹⁹ καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς
ἔθνεσι στυγνάσουσιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια ἐγένου
καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα.

²⁰ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

²¹ υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ Σιδῶνα καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν

²² καὶ εἰπόν· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπὶ σέ, Σιδῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί,

καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοί.

²³ αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου, καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλω σου· καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

²⁴ Καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτούς· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

²⁵ τάδε λέγει Κύριος Κύριος· καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν, οὓς διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν·

²⁶ καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελώνας καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτούς ἐν τοῖς κύκλω αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

29

¹ ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ προφῆτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην

³ καὶ εἶπόν· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραώ, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα· ἐμοὶ εἰσιν οἱ ποταμοί, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.

⁴ καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγάς σου καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου·

⁵ καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου· ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πεσῇ, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς καὶ οὐ μὴ περισταλῇς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα·

⁶ καὶ γινώσκονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἀνθ' ὧν ἐγενήθης ράβδος καλαμίνη τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

⁷ ὅτε ἐπελάβοντό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης, καὶ ὅτε ἐπεκρότησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ, συνετρίβης καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν.

⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ρομφαίαν καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη·

⁹ καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἀντὶ τοῦ λέγειν σε· οἱ ποταμοὶ ἐμοὶ εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.

¹⁰ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ πάντας

τοὺς ποταμούς σου καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου
εἰς ἔρημον καὶ ρομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ
Μαγδῶλου καὶ Συήνης καὶ ἕως ὀρίων
Αἰθιοπῶν.

¹¹ οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ πούς ἀνθρώπου, καὶ
πούς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν, καὶ οὐ
κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη.

¹² καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν
μέσῳ γῆς ἡρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν
μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται
τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον
ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς
χώρας.

¹³ τάδε λέγει Κύριος· μετὰ τεσσαράκοντα
ἔτη συνάξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, οὓς
διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ,

¹⁴ καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν
Αἰγυπτίων καὶ κατοικίσω αὐτοὺς ἐν γῇ
Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἐλήφθησαν· καὶ
ἔσται ἀρχὴ ταπεινῇ

¹⁵ παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς, οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι
ἐπὶ τὰ ἔθνη, καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω
τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσι.

¹⁶ καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς
ἐλπίδα ἀναμιμνήσκουσιν ἀνομίαν ἐν τῷ
ἀκολουθῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω αὐτῶν· καὶ
γινώσκονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

¹⁷ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ
ἔτει, μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹⁸ υἱὲ ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ

βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτοῦ δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ Τύρου, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρὰ καὶ πᾶς ὦμος μαδῶν, καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρου καὶ τῆς δουλείας, ἥς ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτήν.

¹⁹ τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου, καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς, καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ·

²⁰ ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἥς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον, δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου. τάδε λέγει Κύριος Κύριος·

²¹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεωγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

30

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπόν·
τάδε λέγει Κύριος· ὦ ὦ ἡ ἡμέρα,

³ ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡμέρα νεφέλης, πέρας ἔθνων ἔσται.

⁴ καὶ ἥξει μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ, καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ συμπεσεῖται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

⁵ Πέρσαι καὶ Κρήτες καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες καὶ πάντες οἱ ἐπίμεικτοι καὶ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης μου μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.

⁶ καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου, καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδώλου ἕως Συήνης· μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

⁷ καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν ἡρημωμένων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται·

⁸ καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ.

⁹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσει τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι ἰδοὺ ἦκει.

¹⁰ Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος,

¹¹ αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσει τὴν γῆν καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν.

¹² καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτριῶν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

¹³ Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως καὶ ἄρχοντας ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι.

¹⁴ καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς καὶ δώσω πῦρ

ἐπὶ Τάνιν καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει

¹⁵ καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαὶν τὴν
ἰσχὺν Αἰγύπτου καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος
Μέμφεως.

¹⁶ καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ταραχῇ
ταραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει
ἔσται ἔκρηγμα καὶ διαχυθήσεται ὕδατα.

¹⁷ νεανίσκοι Ἑλίουπόλεως καὶ Βουβάστου
ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν
αἰχμαλωσίᾳ πορεύονται.

¹⁸ καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα ἐν
τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου,
καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ
ταύτην νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀχθήσονται.

¹⁹ καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

²⁰ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ
πρώτῳ μηνί, ἐβδόμη τοῦ μηνός, ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

²¹ υἱὲ ἀνθρώπου, τοὺς βραχίονας Φαραὼ
βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδοὺ οὐ
κατεδέθη τοῦ δοθῆναι ἴασιν, τοῦ δοθῆναι ἐπ'
αὐτὸν μάλαγμα, τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν
ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας.

²² διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ
συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς
ἰσχυροὺς καὶ τοὺς τεταμένους καὶ καταβαλῶ
τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ

²³ καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ

λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας·

²⁴ καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ δώσω τὴν ρομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς.

²⁵ καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ πεσοῦνται· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ρομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου.

²⁶ καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας· καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

31

¹ ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνί, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλήθει αὐτοῦ· τίني ὁμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου;

³ ἰδοὺ Ἀσσοῦρ κυπάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ καλὸς ταῖς παραφυάσι καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ.

⁴ ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτόν, ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτόν, τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ καὶ τὰ συστέματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου.

⁵ ἔνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ
παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, καὶ
ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἅφ' ὕδατος
πολλοῦ.

⁶ ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ ἐνόσσευσαν
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω
τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν πάντα τὰ
θηρία τοῦ πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατώκησε
πᾶν πλῆθος ἐθνῶν.

⁷ καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ
τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὅτι
ἐγενήθησαν αἱ ρίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ.

⁸ κυπάρισσοι τοιαῦται οὐκ ἐγενήθησαν ἐν
τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ πίτυες οὐχ
ὅμοιαι ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐλάται
οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πᾶν
ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ
ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ

⁹ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, καὶ
ἐζήλωσαν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς
τρυφῆς τοῦ Θεοῦ.

¹⁰ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἄνθ' ὧν
ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει καὶ ἔδωκας τὴν
ἀρχὴν σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν
τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν,

¹¹ καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἄρχοντος
ἐθνῶν, καὶ ἐποίησε τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ.

¹² καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν ἀλλότριοι
λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν καὶ κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ
τῶν ὀρέων, ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπεσαν
οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη
αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν

ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἔθνων καὶ ἠδάφισαν αὐτόν.

¹³ ἐπὶ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,

¹⁴ ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτὰ πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ. πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μέσῳ υἰῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.

¹⁵ Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἐν ἡ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ἄδου, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος, καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος, πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν.

¹⁶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη, ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ἄδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου, πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.

¹⁷ καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλονται.

¹⁸ τίνι ὠμοιώθης; κατάβηθι καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς

εἰς γῆς βάθος· ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων
κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας.
οὕτως Φαραὼ καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

32

¹ ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ
δωδεκάτῳ μηνί, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· λέοντι
ἐθνῶν ὡμοιώθης καὶ σὺ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ
θαλάσῃ καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου
καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσὶ σου καὶ
κατεπάτεις τοὺς ποταμούς σου.

³ τάδε λέγει Κύριος· καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ
δίκτυα λαῶν πολλῶν καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ
ἀγκίστρῳ μου

⁴ καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν γῆν· πεδία
πλησθήσεται σου, καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σέ πάντα
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμπλήσω ἐκ σοῦ
πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς,

⁵ καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ
ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου,

⁶ καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν
προχωρημάτων σου ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ
τῶν ὁρέων, φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ.

⁷ καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε
οὐρανὸν καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ,
ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελήνη οὐ μὴ
φάνη τὸ φῶς αὐτῆς·

⁸ πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ
συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ, καὶ δώσω σκότος ἐπὶ
τὴν γῆν σου, λέγει Κύριος Κύριος.

⁹ καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν,
ἡνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη,
εἰς γῆν, ἣν οὐκ ἔγνων.

¹⁰ καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σέ ἔθνη πολλά, καὶ
οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐν
τῷ πέτασθαι τὴν ρομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα
αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἅψ'
ἡμέρας πτώσεώς σου.

¹¹ ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ρομφαία
βασιλέως Βαβυλῶνος ἥξει σοι,

¹² ἐν μαχαίραις γιγάντων, καὶ καταβαλῶ
τὴν ἰσχύν σου· λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες, καὶ
ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ
συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῆς.

¹³ καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἅψ'
ὕδατος πολλοῦ, καὶ οὐ μὴ ταραῇ αὐτὸ ποῦς
ἀνθρώπου ἔτι, καὶ ἵχνος κτηνῶν οὐ μὴ
καταπατήση αὐτό.

¹⁴ οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν,
καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὥς ἔλαιον
πορεύσονται, λέγει Κύριος.

¹⁵ ὅταν δῶ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν καὶ
ἐρημωθῇ ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν
διασπείρω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν
αὐτῇ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

¹⁶ θρῆνός ἐστι καὶ θρηνήσεις αὐτόν, καὶ αἱ
θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θρηνήσουσιν αὐτόν· ἐπ'
Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς
θρηνήσουσιν αὐτήν, λέγει Κύριος Κύριος.

17 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνός, πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

18 υἱὲ ἀνθρώπου, θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.

19 ἐν μέσῳ μαχαίρας τραυματιῶν πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ,

20 καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

21 καὶ ἐροῦσί σοι οἱ γίγαντες· ἐν βάθει βόθρου γίνου, τίνος κρείττων εἶ; κατάβηθι καὶ κοιμήθητι μετὰ ἀπεριτμήτων ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας.

22 ἐκεῖ Ἀσσοὺρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν, καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα,

23 οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζῶῃς.

24 ἐκεῖ Αἰλὰμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα καὶ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος, οἱ δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζῶῃς καὶ ἐλάβοσαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον

25 ἐν μέσῳ τραυματιῶν.

26 ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσὸχ καὶ Θοβὲλ καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῶν περικύκλῳ τοῦ μνήματος

αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι αὐτοῦ, πάντες ἀπερίτμητοι τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.

²⁷ καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκότων ἀπ' αἰῶνος, οἱ κατέβησαν εἰς ἄδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξεφόβησαν γίγαντας ἐν γῇ ζωῆς.

²⁸ καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρα.

²⁹ ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ἀσσοῦρ οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας· οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν, μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον.

³⁰ ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ βορρᾶ πάντες στρατηγοὶ Ἀσσοῦρ, οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας καὶ ἀπήνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον.

³¹ ἐκείνους ὁψεται βασιλεὺς Φαραὼ καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

³² ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας, Φαραὼ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

33

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· γῆ, ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ρομφαίαν, καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ δώσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπόν,

³ καὶ ἴδῃ τὴν ρομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν καὶ σαλπίσση τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ,

⁴ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ μὴ φυλάξῃται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ ρομφαία καὶ καταλάβῃ αὐτόν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται·

⁵ ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἔσται, καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο.

⁶ καὶ ὁ σκοπός, ἐὰν ἴδῃ τὴν ρομφαίαν ἐρχομένην καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξῃται, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ρομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω.

⁷ καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον.

⁸ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ· θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ μὴ λαλήσης τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ

ἀποθανεῖται, τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

⁹ σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἄσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ ἄσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σεαυτοῦ ἐξήρησαι.

¹⁰ Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· οὕτως ἐλάλησατε λέγοντες· αἱ πλάναι ἡμῶν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσι καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα· καὶ πῶς ζηζόμεθα;

¹¹ εἰπὸν αὐτοῖς· ὦ ἐγώ, τάδε λέγει Κύριος, οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἄσεβοῦς ὥς τὸ ἀποστρέψαι τὸν ἄσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ζῆν αὐτόν. ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν· καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε, οἶκος Ἰσραὴλ;

¹² εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξελεῖται αὐτόν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα πλανηθῇ, καὶ ἀνομία ἄσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτόν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ· καὶ δίκαιος οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι.

¹³ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ· οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἀνομίαν, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν· ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ, ἣ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται.

¹⁴ καὶ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἄσεβεῖ· θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ τῆς

ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην

¹⁵ καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῶ καὶ ἄρπαγμα ἀποτίσει, ἐν προστάγμασι ζωῆς διαπορεύεται τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζωὴ ζήσεται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

¹⁶ πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ, ἃς ἤμαρτεν, οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐτοῖς ζήσεται.

¹⁷ καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου· οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου· καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα.

¹⁸ ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσει ἀνομίας, καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς·

¹⁹ καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἀμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται.

²⁰ καὶ τοῦτό ἐστιν, ὃ εἶπατε· οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ.

²¹ Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, πέμπτη τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρὸς με ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ λέγων· ἐάλω ἡ πόλις.

²² καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ ἐσπέρας πρὶν ἔλθεῖν αὐτὸν καὶ ἥνοιξέ μου τὸ στόμα, ἕως ἦλθε πρὸς με τὸ πρωί, καὶ ἀνοιχθὲν τὸ στόμα μου οὐ συνεσχέθη ἔτι.

²³ καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

24 υιὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἡρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ λέγουσιν· εἷς ἦν Ἀβραὰμ καὶ κατέσχε τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν.

25 διὰ τοῦτο εἶπὸν αὐτοῖς·

27 τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ζῶ ἐγώ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἡρημωμέναις μαχαίρα πεσοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ.

28 καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον, καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον.

29 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν.

30 καὶ σύ, υιὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ τεῖχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ λέγοντες· συνέλθωμεν καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ Κυρίου,

31 ἔρχονται πρὸς σε, ὡς συμπορεύεται λαός, καὶ κάθηνται ἐναντίον σου καὶ ἀκούουσι τὰ ρήματά σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν, ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν μiasμάτων ἢ καρδία αὐτῶν.

³² καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου
ἡδυφώνου, εὐαρμόστου, καὶ ἀκούσονται σου
τὰ ρήματα καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά.

³³ καὶ ἡνίκα ἔαν ἔλθῃ, ἐροῦσιν· ἰδοὺ ἦκει·
καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ
αὐτῶν.

34

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς
ποιμένας τοῦ Ἰσραήλ, προφήτευσον καὶ εἰπὸν
τοῖς ποιμέσι· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ὦ
ποιμένες Ἰσραήλ, μὴ βόσκουσι ποιμένες
ἐαυτούς; οὐ τὰ πρόβατα βόσκουσιν οἱ
ποιμένες;

³ ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε καὶ τὰ ἔρια
περιβάλλεσθε καὶ τὸ παχὺ σφάζετε καὶ τὰ
πρόβατά μου οὐ βόσκετε.

⁴ τὸ ἡσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε καὶ τὸ
κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε καὶ τὸ
συντετριμμένον οὐ κατεδήσατε καὶ τὸ
πλανώμενον οὐκ ἐπεστρέψατε καὶ τὸ
ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε καὶ τὸ ἰσχυρὸν
κατηργάσασθε μόχθῳ.

⁵ καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου διὰ τὸ μὴ
εἶναι ποιμένας καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα
πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ.

⁶ καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου ἐν παντὶ
ὄρει καὶ ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ
προσώπου πάσης τῆς γῆς διεσπάρη, καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων.

⁷ διὰ τοῦτο, ποιμένες, ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

⁸ ὣς ἐγώ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομήν καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτούς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν,

⁹ ἀντὶ τούτου, ποιμένες,

¹⁰ τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποστρέψω αὐτούς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν. καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα.

¹¹ διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά.

¹² ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ὅταν ᾗ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου, οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου.

¹³ καὶ ἐξάξω αὐτούς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συναΐξω αὐτούς ἀπὸ τῶν χωρῶν καὶ εἰσάξω αὐτούς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ βοσκήσω

αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ ἐν ταῖς
φάραγξι καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς·

¹⁴ ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτοὺς καὶ ἐν
τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραὴλ ἔσονται αἱ
μάνδραι αὐτῶν· ἐκεῖ κοιμηθήσονται καὶ ἐκεῖ
ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ
πίονι βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραὴλ.

¹⁵ ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ
ἀναπαύσω αὐτά, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι
Κύριος· τάδε λέγει Κύριος Κύριος·

¹⁶ τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον
ἐπιστρέψω καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω
καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω καὶ τὸ ἰσχυρὸν
φυλάξω καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος.

¹⁷ καὶ ὑμεῖς, πρόβατα, τάδε λέγει Κύριος
Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον
προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τράγων.

¹⁸ καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν ὅτι τὴν καλὴν νομὴν
ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν
κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ
καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς
ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε;

¹⁹ καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν
ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο καὶ τὸ τεταραγμένον
ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον;

²⁰ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ
ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ
καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς.

²¹ ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν
διωθεῖσθε καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε
καὶ πᾶν τὸ ἐκλείπον ἐξεθλίβετε.

²² καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ

ῥωσιν ἔτι εἰς προνομήν, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν.

²³ καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἓνα καὶ ποιμανεῖ αὐτούς, τὸν δοῦλόν μου Δαυίδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμήν·

²⁴ καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ Δαυίδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα.

²⁵ καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυίδ διαθήκην εἰρήνης καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς.

²⁶ καὶ δώσω αὐτοὺς περικύκλω τοῦ ὄρου μου· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας.

²⁷ καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν αὐτῶν· καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων αὐτούς.

²⁸ καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτούς· καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.

²⁹ καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀνειδισμὸν ἐθνῶν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι.

³⁰ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς μου, οἶκος

Ἰσραήλ, λέγει Κύριος Κύριος.

³¹ πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνίου μου ἐστε, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

35

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος Σηεὶρ καὶ προφήτευσον εἰς αὐτὸ

³ καὶ εἰπὸν· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, ὄρος Σηεὶρ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ δώσω σε εἰς ἔρημον καὶ ἐρημωθήσῃ,

⁴ καὶ ταῖς πόλεσί σου ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος,

⁵ ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰωνίαν καὶ ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ, ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρα ἐν καιρῷ ἀδικίας ἐπ' ἐσχάτῳ,

⁶ διὰ τοῦτο, ζῷ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν, εἰς αἷμα ἡμαρτες, καὶ αἷμα διώξεταί σε.

⁷ καὶ δώσω τὸ ὄρος Σηεὶρ εἰς ἔρημον καὶ ἡρημωμένον καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη

⁸ καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν τοὺς βουνούς σου καὶ τὰς φάραγγάς σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρα πεσοῦνται ἐν σοί.

⁹ ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαί σε, καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

¹⁰ διὰ τὸ εἶπεῖν σε· τὰ δύο ἔθνη καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαί ἔσονται καὶ κληρονομήσω αὐτάς, καὶ Κύριος ἐκεῖ ἐστὶ,

¹¹ διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, καὶ ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἔχθραν σου καὶ γνωσθήσομαί σοι, ἡνίκα ἂν κρινῶ σε,

¹² καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας· τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα, ἡμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα·

¹³ καὶ ἐμεγαλορρημόνησας ἐπ' ἐμὲ τῷ στόματί σου· ἐγώ ἤκουσα.

¹⁴ τάδε λέγει Κύριος· ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε,

¹⁵ ἔρημον ἔσῃ, ὄρος Σηεῖρ, καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία ἐξαναλωθήσεται· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

36

¹ ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι τοῦ Ἰσραὴλ· ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

² τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἀνθ' ὧν εἶπεν ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἐχθρός· εὗγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη,

³ διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπὸν· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν τοῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοιπίοις ἔθνεσι καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσης καὶ εἰς ὀνειδισμα ἔθνεσι,

⁴ διὰ τοῦτο ὄρη Ἰσραήλ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ τοῖς χειμάρροις καὶ ταῖς φάραγξι καὶ τοῖς ἐξηρηωμένοις καὶ ἠφανισμένοις καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις, αἱ ἐγένοντο εἰς προνομὴν καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι περικύκλῳ·

⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης ἀτιμάσαντες ψυχὰς τοῦ ἀφανίσει ἐν προνομῇ.

⁶ διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ καὶ εἶπὸν τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξι καὶ ταῖς νάπαις· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα, ἀντὶ τοῦ ὄνειδισμοῦς ἐθνῶν ἐνέγκαι ὑμᾶς.

⁷ διὰ τοῦτο ἐγὼ ἄρῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλῳ ὑμῶν, οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται·

⁸ ὑμῶν δέ, ὄρη Ἰσραήλ, τὴν σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαός μου, ὅτι ἐλπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν.

⁹ ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κατεργασθήσεσθε καὶ σπαρήσεσθε.

¹⁰ καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραήλ εἰς τέλος· καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις καὶ ἡ ἠρηωμένη οἰκοδομηθήσεται.

¹¹ καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους καὶ

κτήνη καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν
καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς ὥσπερ τὰ ἔμπροσθεν
ὑμῶν· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

¹² καὶ γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους, τὸν
λαόν μου Ἰσραήλ, καὶ κληρονομήσουσιν
ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν· καὶ
οὐ μὴ προστεθῇτε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν.

¹³ τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἀνθ' ὧν εἶπάν
σοι· κατέσθουσα ἀνθρώπους εἴ και
ἤτεκνωμένα ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου,

¹⁴ διὰ τοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι καὶ
τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει
Κύριος Κύριος.

¹⁵ καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς
ἀτιμία ἐθνῶν, καὶ ὀνειδισμοὺς λαῶν οὐ μὴ
ἀνενέγκητε ἔτι, λέγει Κύριος Κύριος.

¹⁶ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹⁷ υἱὲ ἀνθρώπου, οἶκος Ἰσραὴλ κατώκησεν
ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ
ὁδῷ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ ἐν
ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν· κατὰ τὴν
ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ
ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου.

¹⁸ καὶ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς

¹⁹ καὶ διέσπειρα αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ
ἐλίκμησα αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας· κατὰ τὴν
ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν
ἔκρινα αὐτούς.

²⁰ καὶ εἰσῆλθοσαν εἰς τὰ ἔθνη, οὗ
εἰσῆλθοσαν ἐκεῖ, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά
μου τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτούς· λαὸς

Κυρίου οὗτοι καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ
ἐξεληλύθασιν.

²¹ καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου
τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, οὓς εἰσήλθοσαν ἐκεῖ.

²² διὰ τοῦτο εἶπον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· τάδε
λέγει Κύριος· οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ, οἶκος
Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ
ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὓς εἰσήλθετε
ἐκεῖ.

²³ καὶ ἀγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ
βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν
μέσῳ αὐτῶν, καὶ γινώσκονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ
εἰμι Κύριος ἐν τῷ ἀγιασθῆναί με ἐν ὑμῖν κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

²⁴ καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ
ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν καὶ
εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

²⁵ καὶ ρανῶ ἐφ' ὑμᾶς καθαρὸν ὕδωρ, καὶ
καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν
ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ ὑμᾶς.

²⁶ καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ
πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ τὴν
καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ
δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην.

²⁷ καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ
ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου
πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε
καὶ ποιήσητε.

²⁸ καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς ἔδωκα

τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν,
καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

²⁹ καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν
ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ καλέσω τὸν σῖτον

³⁰ καὶ πληθυνῶ αὐτὸν καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς
λιμόν· καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου
καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως ἂν μὴ
λάβητε ὀνειδισμόν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσι.

³¹ καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς
πονηρὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ
ἀγαθὰ καὶ προσοχθεῖτε κατὰ πρόσωπον
αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς
βδελύγμασιν αὐτῶν.

³² οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος
Κύριος, γνωστὸν ἔσται ὑμῖν· αἰσχύνθητε καὶ
ἐντρέπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραήλ.

³³ τάδε λέγει Ἀδωναΐ Κύριος· ἐν ἡμέρᾳ, ἣ
καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ
κατοικιῶ τὰς πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται
ἔρημοι.

³⁴ καὶ ἡ γῆ ἡ ἠφανισμένη ἐργασθήσεται,
ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ'
ὀφθαλμοὺς παντὸς παροδεύοντος.

³⁵ καὶ ἐροῦσιν· ἡ γῆ ἐκείνη ἡ ἠφανισμένη
ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ
ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι
ὄχυραὶ ἐκάθισαν.

³⁶ καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν
καταλειφθῶσι κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος
ὠκοδόμησα τὰς καθηρημένας καὶ
κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας. ἐγὼ Κύριος

ἐλάλησα καὶ ποιήσω.

³⁷ τάδε λέγει Ἀδωναΐ Κύριος· ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς· πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπους,

³⁸ ὡς πρόβατα ἅγια, ὡς πρόβατα Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἐορταῖς αὐτῆς, οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

37

¹ ΚΑΙ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κύριος καὶ ἔθηκε με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὁστέων ἀνθρωπίνων·

² καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ σφόδρα.

³ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα· Κύριε Κύριε, σὺ ἐπίστη ταῦτα.

⁴ καὶ εἶπε πρὸς με· προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστέα ταῦτα καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· τὰ ὀστέα τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

⁵ τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς

⁶ καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

⁷ καὶ ἐπροφήτευσα καθὼς ἐνετείλατό μοι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι καὶ ἰδοὺ σεισμός, καὶ προσήγαγε τὰ ὅστ' ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ.

⁸ καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς.

⁹ καὶ εἶπε πρὸς με· προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι· τάδε λέγει Κύριος· ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν.

¹⁰ καὶ ἐπροφήτευσα καθότι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

¹¹ καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὅστ' αὐτὰ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ αὐτοὶ λέγουσι· ξηρὰ γέγονε τὰ ὅστ' ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν.

¹² διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

¹³ καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου.

¹⁴ καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν,

καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

¹⁵ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹⁶ υἱὲ ἀνθρώπου, λαβὲ σεαυτῷ ράβδον καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ' αὐτόν· καὶ ράβδον δευτέραν λήψη σεαυτῷ καὶ γράψεις αὐτὴν τῷ Ἰωσήφ, ράβδον Ἐφραὶμ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προστεθέντας πρὸς αὐτόν.

¹⁷ καὶ συνάψεις αὐτάς πρὸς ἀλλήλας σαυτῷ εἰς ράβδον μίαν τοῦ διῆσαι αὐτάς, καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρὶ σου.

¹⁸ καὶ ἔσται ὅταν λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου· οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐστι ταῦτά σοι;

¹⁹ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσήφ, τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραὶμ, καὶ τὰς φυλὰς Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτόν καὶ δώσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰούδα, καὶ ἔσονται εἰς ράβδον μίαν τῇ χειρὶ Ἰούδα.

²⁰ καὶ ἔσονται αἱ ράβδοι, ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς, ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν,

²¹ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν, οὓς εἰσῆλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ·

22 καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἐν ἐν τῇ γῇ μου καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραήλ, καὶ ἄρχων εἶς ἔσται αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη, οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας,

23 ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. καὶ ρύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαριῶ αὐτούς, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

24 καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἔσται ποιμὴν εἷς πάντων· ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύσονται καὶ τὰ κρίματά μου φυλάσσονται καὶ ποιήσουσιν αὐτά.

25 καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἦν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ, οὗ κατώκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν· καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοί, καὶ Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων αὐτῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

26 καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης, διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ' αὐτῶν· καὶ θήσω τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

27 καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός, καὶ αὐτοί μου ἔσονται λαός.

28 καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

38

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

² υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γὼγ καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγώγ, ἄρχοντα Ρώς, Μοσὸχ καὶ Θοβέλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτόν·

³ καὶ εἰπὸν αὐτῷ τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ ἄρχοντα Ρώς, Μοσὸχ καὶ Θοβέλ

⁴ καὶ συνάξω σε καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου, ἵππους καὶ ἵππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας, συναγωγῇ πολλῇ, πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι,

⁵ Πέρσαι καὶ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες, πάντες περικεφαλαῖαι καὶ πέλταις,

⁶ Γομὲρ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, οἶκος τοῦ Θεργαμᾶ ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ·

⁷ ἐτοιμάσθητι, ἐτοίμασον σεαυτὸν σύ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηγμένη μετὰ σοῦ καὶ ἔση μοι εἰς προφυλακὴν.

⁸ ὅφ' ἡμερῶν πλειόνων ἐτοιμασθήσεται καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται καὶ ἥξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, ἐπὶ γῆν Ἰσραήλ, ἣ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὅλου· καὶ οὗτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελέλυθε καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' εἰρήνης ἅπαντες.

⁹ καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς καὶ ἥξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν καὶ ἔση σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ.

¹⁰ τάδε λέγει Κύριος Κύριος· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ λογιῇ λογισμοὺς πονηροὺς

¹¹ καὶ ἐρεῖς· ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην, ἥξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχίᾳ καὶ οἰκοῦντας ἐπ' εἰρήνης, πάντας κατοικοῦντας γῆν, ἐν ᾗ οὐχ ὑπάρχει τεῖχος οὐδὲ μοχλοί, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς.

¹² προνομεῦσαι προνομὴν καὶ σκῦλα σκυλεῦσαι αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖράς μου εἰς τὴν ἡρημωμένην, ἥ κατωκίσθη, καὶ ἐπ' ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, πεποιηκότας κτήσεις, κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὁμφαλὸν τῆς γῆς.

¹³ Σαββὰ καὶ Δαιδὰν καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσί σοι· εἰς προνομὴν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχῃ καὶ σκυλεῦσαι σκῦλα; συνήγαγες συναγωγὴν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγκασθαι κτήσιν τοῦ σκυλεῦσαι σκῦλα.

¹⁴ διὰ τοῦτο προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἶπὸν τῷ Γώγ· τάδε λέγει Κύριος· οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπ' εἰρήνης ἐγερθήσῃ;

¹⁵ καὶ ἥξεις ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ, ἀναβάται ἵππων πάντες, συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή,

¹⁶ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου,

ἵνα γινῶσι πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ ἐν τῷ
ἀγιασθῆναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.

¹⁷ τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῷ Γῶγ· σὺ εἶ
περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν
διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν
τοῦ Ἰσραήλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ
ἔτεσι, τοῦ ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς.

¹⁸ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ, ἣ
ἂν ἔλθῃ Γῶγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, λέγει
Κύριος Κύριος, ἀναβήσεται ὁ θυμός μου

¹⁹ καὶ ὁ ζῆλός μου. ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου
ἐλάλησα, εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
σεισμός μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραήλ.

²⁰ καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου
οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα
τὰ ἔρπετὰ τὰ ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες
οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καὶ
ραγήσεται τὰ ὄρη καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες,
καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται.

²¹ καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸν πᾶν φόβον, λέγει
Κύριος· μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ἔσται.

²² καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἵματι καὶ
ὕετῳ κατακλύζονται καὶ λίθοις χαλάζης, καὶ
πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ'
αὐτοῦ.

²³ καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἀγιασθήσομαι
καὶ ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι
ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν. καὶ γινώσκονται ὅτι

ἐγώ εἰμι Κύριος.

39

¹ ΚΑΙ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ Γὼγ καὶ εἰπόν· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ ἄρχοντα Ρώς, Μοσὸχ καὶ Θοβέλ

² καὶ συνάξω σε καὶ καθοδηγήσω σε καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ' ἐσχάτου τοῦ βορρᾶ καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραήλ.

³ καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς δεξιᾶς καὶ καταβαλῶ σε

⁴ ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραήλ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων, παντὶ πετεινῷ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι.

⁵ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

⁶ καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γὼγ, καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

⁷ καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραήλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι· καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ἅγιος ἐν Ἰσραήλ.

⁸ ἰδοὺ ἥκει, καὶ γνώση ὅτι ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος· αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐλάλησα.

⁹ καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραήλ καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις,

πέλταις καὶ κοντοῖς καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασι καὶ ράβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις· καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη.

¹⁰ καὶ οὐ μὴ λάβωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἢ τὰ ὅπλα κατακαύσουσι πυρί· καὶ προνομεύσουσι τοὺς προνομέσαντας αὐτοὺς καὶ σκυλεύσουσι τοὺς σκυλεύσαντας αὐτούς, λέγει Κύριος.

¹¹ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῷ Γὼγ τόπον ὀνομαστόν, μνημεῖον ἐν Ἰσραήλ, τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τῇ θαλάσῃ, καὶ περιοικοδομήσουσι τὸ περιστόμιον τῆς φάραγγος.

¹² καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γὼγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται Τὸ γαὶ τὸ πολυάνδριον τοῦ Γὼγ.

¹³ καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς οἶκος Ἰσραήλ, ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ, ἐν ἑπταμήνῳ· καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς ὀνομαστόν ἡ ἡμέρα ἐδοξάσθη, λέγει Κύριος.

¹⁴ καὶ ἄνδρας διὰ παντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καθάρισαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπτάμηνον, καὶ ἐκζητήσουσι.

¹⁵ καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν καὶ ἰδὼν ὅστουν ἀνθρώπου οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ σημεῖον, ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς τὸ γαὶ τὸ πολυάνδριον τοῦ

Γώγ·

¹⁶ καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
Πολυάνδριον· καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ.

¹⁷ καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπόν· τάδε λέγει
Κύριος· εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ καὶ πρὸς
πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου· συνάχθητε καὶ
ἔρχεσθε, συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν
περικύκλῳ ἐπὶ τὴν θυσίαν μου ἣν τέθυκα
ὑμῖν, θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ
φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε αἷμα.

¹⁸ κρέα γιγάντων φάγεσθε καὶ αἷμα
ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε, κριοὺς καὶ
μόσχους καὶ τράγους, καὶ οἱ μόσχοι
ἐστεατωμένοι πάντες.

¹⁹ καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν καὶ
πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου, ἥς
ἔθυσα ὑμῖν.

²⁰ καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου
ἵππον καὶ ἀναβάτην, γίγαντα καὶ πάντα
ἄνδρα πολεμιστήν, λέγει Κύριος.

²¹ καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν, καὶ
ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου, ἣν
ἐποίησα, καὶ τὴν χειρὰ μου, ἣν ἐπήγαγον ἐπ'
αὐτούς.

²² καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἐγὼ εἰμι
Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης
καὶ ἐπέκεινα.

²³ καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν οἶκος
Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ, καὶ
ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ

παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπесαν πάντες μαχαίρα.

²⁴ κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν.

²⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· νῦν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου.

²⁶ καὶ λήψονται τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν, ἣν ἠδίκησαν, ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν.

²⁷ ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,

²⁸ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

²⁹ καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' οὗ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος.

40

¹ ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἐν τῷ τεσσαρεσκαideκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ ἀλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου καὶ ἤγαγέ με·

² ἐν ὁράσει Θεοῦ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔθηκε με ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ σφόδρα, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὥσει οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι.

³ καὶ εἰσήγαγέ με ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὥσει ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων καὶ κάλαμος μέτρου, καὶ αὐτὸς εἰστήκει ἐπὶ τῆς πύλης.

⁴ καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἀνὴρ· ἐώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου; ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἰδὲ καὶ ἐν τοῖς ὠσὶ σου ἄκουε καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα, ὅσα ἐγὼ δεικνύω σοι, διότι ἔνεκα τοῦ δεῖξαι σοι εἰσελήλυθας ὧδε καὶ δεῖξεις πάντα, ὅσα σὺ ὁρᾷς, τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ.

⁵ Καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ· καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος, τὸ μέτρον πηχῶν ἕξ ἐν πήχει καὶ παλαιστῆς, καὶ διεμέτρησε τὸ προτείχισμα, πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλάμῳ.

⁶ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθοῖς καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλᾰμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλάμῳ

⁷ καὶ τὸ θεὲ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ τὸ αἶλᾰμ ἀναμέσον τοῦ θεηλαθὰ πηχῶν ἕξ καὶ τὸ θεὲ τὸ δεύτερον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ τὸ αἶλᾰμ πηχέων πέντε καὶ τὸ θεὲ τὸ τρίτον ἴσον τῷ

καλάμῳ τὸ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ
πλάτος καὶ τό αἰλὰμ τοῦ πυλῶνος πλησίον
τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης

⁸ πηχῶν ὀκτὼ

⁹ καὶ τὰ αἰλεῦ πηχῶν δύο καὶ τὸ αἰλὰμ τῆς
πύλης ἔσωθεν

¹⁰ καὶ τὰ θεὲ τῆς πύλης τοῦ θεὲ κατέναντι
τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ μέτρον ἐν
τοῖς τρισὶ καὶ μέτρον ἐν τοῖς αἰλὰμ ἔνθεν καὶ
ἔνθεν.

¹¹ καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ
πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ τὸ εὖρος τοῦ
πυλῶνος πηχῶν δεκατριῶν,

¹² καὶ πῆχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον
τῶν θεεῖμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ τὸ θεὲ πηχῶν
ἕξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἕξ ἔνθεν.

¹³ καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου
τοῦ θεὲ ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θεὲ πλάτος πήχεις
εἴκοσι καὶ πέντε, αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην·

¹⁴ καὶ τὸ αἶθριον τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης
ἐξήκοντα πήχεις, εἴκοσι θεεῖμ τῆς πύλης
κύκλῳ·

¹⁵ καὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης ἔξωθεν εἰς τὸ
αἶθριον αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν
πεντήκοντα·

¹⁶ καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὸ θεεῖμ καὶ ἐπὶ
τὰ αἰλὰμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς
κυκλόθεν, καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰλὰμ θυρίδες
κύκλῳ ἔσωθεν, καὶ ἐπὶ τὸ αἰλὰμ φοίνικες
ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

¹⁷ καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἑσωτέραν, καὶ ἰδοὺ παστοφῶρια καὶ

περίστυλα κύκλω τῆς αὐλῆς, τριάκοντα
παστοφόρια ἐν τοῖς περιστύλοις,

¹⁸ καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νώτου τῶν πυλῶν,
κατὰ τὸ μήκος τῶν πυλῶν τὸ περιστύλον τὸ
ὑποκάτω.

¹⁹ καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς ἀπὸ
τοῦ αἵθριου τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν
ἐπὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω,
πήχεις ἑκατόν, τῆς βλεπούσης κατὰ
ἀνατολάς. καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ βορρᾶν,

²⁰ καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τῇ
αὐλῇ τῇ ἐξωτέρᾳ, καὶ διεμέτρησεν αὐτήν, τό
τε μήκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος.

²¹ καὶ τὰ θεεῖς τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν
καὶ τὰ αἰλεῦ καὶ τὰ αἰλαμμῶ καὶ τοὺς
φοίνικας αὐτῆς, καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς
πηχῶν πεντήκοντα τὸ μήκος αὐτῆς καὶ
πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς.

²² καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμῶ καὶ
οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα
κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἐν ἑπτὰ κλιμακτῆρσιν
ἀνέβαινον ἐπ' αὐτήν, καὶ τὰ αἰλαμμῶ ἔσωθεν.

²³ καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα
ἐπὶ πύλην τοῦ βορρᾶ ὃν τρόπον τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ διεμέτρησε
τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πήχεις
ἑκατόν.

²⁴ καὶ ἤγαγέ με κατὰ νότον, καὶ ἰδοὺ πύλη
βλέπουσα πρὸς νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτήν
καὶ τὰ θεεῖ καὶ τὰ αἰλεῦ καὶ τὰ αἰλαμμῶ κατὰ
τὰ μέτρα ταῦτα.

²⁵ καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αἶλαμμὼ κυκλόθεν καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰλάμ, πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς.

²⁶ καὶ ἑπτὰ κλιμακτῆρες αὐτῇ, καὶ αἶλαμμὼ ἔσωθεν καὶ φοίνικες αὐτῇ, εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν ἐπὶ τὰ αἶλεῦ.

²⁷ καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἔσωτέρας πρὸς νότον· καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκατὸν τὸ εὖρος πρὸς νότον.

²⁸ Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα

²⁹ καὶ τὰ θεῆ καὶ τὰ αἶλεῦ καὶ τὰ αἶλαμμὼ κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα· καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αἶλαμμῷ κύκλῳ· πήχεις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε.

³¹ καὶ αἶλαμμὼ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ αἶλεῦ, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες.

³² καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα

³³ καὶ τὰ θεῆ καὶ τὰ αἶλεῦ καὶ τὰ αἶλαμμὼ κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα· καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αἶλαμμῷ κύκλῳ, πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὖρος αὐτῆς πήχεις εἰκοσιπέντε.

³⁴ καὶ αἶλαμμὼ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ αἶλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ.

³⁵ καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα

³⁶ καὶ τὰ θεῖ καὶ τὰ αἰλεῦ καὶ τὰ αἰλαμμῶ· καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ καὶ τῷ αἰλαμμῷ αὐτῆς· πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὔρος πήχεις εἰκοσιπέντε.

³⁷ καὶ τὰ αἰλαμμῷ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑξωτέραν, καὶ φοῖνικες τῷ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ.

³⁸ τὰ παστοφόρια αὐτῆς καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμῷ αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς δευτέρας ἔκρυσις,

³⁹ ὅπως σφάζωσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας·

⁴⁰ καὶ κατὰ νώτου τοῦ ρύακος τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατὰ νώτου τῆς δευτέρας καὶ τοῦ αἰλάμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολὰς,

⁴¹ τέσσαρες ἔνθεν καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νώτου τῆς πύλης, ἐπ' αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα κατέναντι τῶν ὀκτὼ τραπεζῶν τῶν θυμάτων.

⁴² καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὀλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι πήχεως καὶ ἡμίους τὸ πλάτος καὶ πήχεων δύο καὶ ἡμίους τὸ μῆκος καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος, ἐπ' αὐτὰς ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη, ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα.

⁴³ καὶ παλαιστὴν ἔξουσιν γεῖσος

λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλῳ καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὕετοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας.

⁴⁴ καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν, καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἔσωτέρᾳ, μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν φέρουσα πρὸς νότον καὶ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον, βλεπούσης δὲ πρὸς βορρᾶν.

⁴⁵ καὶ εἶπε πρὸς με· ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς νότον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου,

⁴⁶ καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς Κύριον λειτουργεῖν αὐτῷ.

⁴⁷ καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν μῆκος πηχῶν ἑκατὸν καὶ εὖρος πῆχεις ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου.

⁴⁸ Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸ αἶλᾰμ τοῦ οἴκου. καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ τοῦ αἶλᾰμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δεκατεσσάρων, καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἶλᾰμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν.

⁴⁹ καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἶλᾰμ πηχῶν εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα· καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτό· καὶ στῦλοι

ἦσαν ἐπὶ τὸ αἰλάμ, εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν.

41

¹ ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναόν, ὃς διεμέτρησε τὸ αἰλάμ πηχῶν ἕξ τὸ πλάτος ἔνθεν

² καὶ πηχῶν ἕξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλάμ ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν· καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι.

³ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο καὶ τὸ θύρωμα πηχῶν ἕξ καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πηχῶν ἐπτὰ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἐπτὰ ἔνθεν.

⁴ καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τῶν θυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὖρος πηχῶν εἴκοσι κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ. καὶ εἶπε· τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.

⁵ καὶ διεμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου πηχῶν ἕξ καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν.

⁶ καὶ τὰ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα καὶ τρεῖς δῖς, καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς κύκλῳ τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὁρᾶν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἅπτωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου.

⁷ καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου πρὸς τὴν

ἀνωτέραν κύκλω τοῦ οἴκου, ὅπως
διαπλατύνηται ἄνωθεν καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν
ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῶα καὶ ἐκ τῶν
μέσων ἐπὶ τὰ τριώροφα.

⁸ καὶ τὸ θραέλ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλω
διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῷ καλάμῳ,
πηχῶν ἕξ διάστημα.

⁹ καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἔξωθεν
πηχῶν πέντε· καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἀναμέσον τῶν
πλευρῶν τοῦ οἴκου

¹⁰ καὶ ἀναμέσον τῶν ἐξεδρῶν εὖρος πηχῶν
εἴκοσι, τὸ περιφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλω.

¹¹ καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ
ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μιᾶς τῆς πρὸς
βορρᾶν· καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς νότον, καὶ τὸ
εὖρος τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπολοίπου πηχῶν πέντε
πλάτος κυκλόθεν.

¹² καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ
ἀπολοίπου ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν
ἐβδομήκοντα, πλάτος τοῦ τοίχου τοῦ
διορίζοντος πηχῶν πέντε, εὖρος κυκλόθεν
καὶ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν ἐνενήκοντα.

¹³ καὶ διεμέτρησε κατέναντι τοῦ οἴκου
μῆκος πηχῶν ἑκατόν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ
διορίζοντα καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν
ἑκατόν,

¹⁴ καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου
καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατόν.

¹⁵ καὶ διεμέτρησε μῆκος τοῦ διορίζοντος
κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου τῶν
κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου καὶ τὰ

ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηχῶν ἑκατὸν τὸ μῆκος. καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι καὶ τὸ αἰλᾶμ τὸ ἐξώτερον πεφαινωμένα,

¹⁶ καὶ αἱ θυρίδες δικτυωταί, ὑποφάσεις κύκλῳ τοῖς τρισὶν ὥστε διακύπτειν· καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλῳ καὶ τὸ ἑδάφος καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν θυρίδων, καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισσῶς εἰς τὸ διακύπτειν.

¹⁷ καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας καὶ ἐφ' ὅλον τὸν τοῖχον κύκλῳ ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν

¹⁸ γεγλυμμένα Χερουβὶμ, καὶ φοῖνικες ἀναμέσον Χερούβ καὶ Χερούβ· δύο πρόσωπα τῷ Χερούβ,

¹⁹ πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοῖνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοῖνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγεγλυμμένος ὅλος ὁ οἶκος κυκλόθεν,

²⁰ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ φαινώματος τὰ Χερουβὶμ καὶ οἱ φοῖνικες διαγεγλυμμένοι.

²¹ καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπτυσσόμενος τετράγωνα. κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὀρασις ὡς ὄψις

²² θυσιαστηρίου ξυλίνου, πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ τὸ μῆκος πηχῶν δύο καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο· καὶ κέρατα εἶχε, καὶ ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι· καὶ εἶπε πρὸς με· αὕτη ἡ τράπεζα ἡ πρὸ προσώπου Κυρίου. καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ

²³ καὶ τῷ ἁγίῳ·

24 δύο θυρώματα τοῖς δυσι θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς, δύο θυρώματα τῷ ἐνὶ καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ.

25 καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ Χερουβίμ, καὶ φοῖνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων, καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλάμ ἔξωθεν

26 καὶ θυρίδες κρυπταί. καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλάμ καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα.

42

1 ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν κατὰ ἀνατολὰς κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν· καὶ εἰσήγαγέ με, καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίου καὶ ἐχόμεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς βορρᾶν,

2 ἐπὶ πῆχεις ἑκατὸν μῆκος πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ πλάτος πεντήκοντα πηχῶν,

3 διαγεγραμμένοι ὃν τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας καὶ ὃν τρόπον τὰ περιστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, ἐστιχισμένοι ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαί.

4 καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πῆχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος· καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς βορρᾶν.

5 καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῶοι ὡσαύτως, ὅτι ἐξείχετο τὸ περίστυλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου, καὶ τὸ διάστημα· οὕτως περίστυλον καὶ διάστημα

6 καὶ οὕτως στοαί· διότι τριπλαῖ ἦσαν καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στῦλοι τῶν

ἐξωτέρων, διὰ τοῦτο ἐξείχοντο τῶν
ὑποκάτωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς.

⁷ καὶ φῶς ἔξωθεν ὄν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς
αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι
τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν, μήκος πηχῶν
πεντήκοντα·

⁸ ὅτι τὸ μήκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλεπουσῶν
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν ἦν πηχῶν
πεντήκοντα, καὶ αὐταὶ εἰσιν αἱ ἀντιπρόσωποι
ταύταις· τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν.

⁹ καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων τῆς
εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ
εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς
ἐξωτέρας

¹⁰ κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου. καὶ
τὰ πρὸς νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ νότου
κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου καὶ κατὰ
πρόσωπον τοῦ διορίζοντος ἐξέδραι,

¹¹ καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν
κατὰ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν καὶ
κατὰ τὸ μήκος αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ εὖρος
αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν
καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν καὶ
κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ θυρώματα
αὐτῶν

¹² τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς νότον καὶ κατὰ τὰ
θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου ὥς ἐπὶ
φῶς διαστήματος καλάμου καὶ κατὰ
ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν.

¹³ Καὶ εἶπε πρὸς με· αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς
βορρᾶν, καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς νότον αἱ

οὔσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων,
αὐταί εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου, ἐν αἷς
φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδουκ οἱ
ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον τὰ ἅγια τῶν ἁγίων·
καὶ ἐκεῖ θήσουσι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ τὴν
θυσίαν καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας καὶ τὰ περὶ
ἀγνοίας, διότι ὁ τόπος ἅγιος.

¹⁴ οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν
ιερέων· οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ὅπως διαπαντός
ἅγιοι ὦσιν οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ ἅπτωνται
τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν
ἐν αὐτοῖς, διότι ἅγια ἐστὶ· καὶ ἐνδύσονται
ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἅπτωνται τοῦ λαοῦ.

¹⁵ Καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ
οἴκου ἔσωθεν. καὶ ἐξήγαγέ με καθ' ὁδὸν τῆς
πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς καὶ
διεμέτρησε τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυκλόθεν
ἐν διατάξει.

¹⁶ καὶ ἔστη κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησε
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου·

¹⁷ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς βορρᾶν καὶ
διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ βορρᾶ
πήχεις πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ
μέτρου·

¹⁸ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θάλασσαν καὶ
διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τῆς θαλάσσης
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου.

¹⁹ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς νότον καὶ
διεμέτρησε κατέναντι τοῦ νότου

πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου·

²⁰ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλάμου. καὶ διέταξεν αὐτὸν καὶ περίβολον αὐτῶν κύκλῳ πεντακοσίων πρὸς ἀνατολὰς καὶ πεντακοσίων πηχῶν εὖρος τοῦ διαστέλλειν ἀναμέσον τῶν ἀγίων καὶ ἀναμέσον τοῦ προτειχίσματος τοῦ ἐν διατάξει τοῦ οἴκου.

43

¹ ΚΑΙ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐξήγαγέ με,

² καὶ ἰδοὺ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν, καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν.

³ καὶ ἡ ὄρασις, ἣν εἶδον, κατὰ τὴν ὄρασιν, ἣν εἶδον ὅτε εἰσεπορευόμην τοῦ χρίσαι τὴν πόλιν, καὶ ἡ ὄρασις τοῦ ἄρματος, οὗ εἶδον, κατὰ τὴν ὄρασιν, ἣν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

⁴ καὶ δόξα Κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς.

⁵ καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης Κυρίου ὁ οἶκος.

⁶ καὶ ἔστην, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρὸς με, καὶ ὁ ἀνὴρ εἰστήκει ἐχόμενός μου.

⁷ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου καὶ τὸν τόπον τοῦ ἵχνους τῶν ποδῶν μου, ἐν οἷς κατασκηνώσει τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ τὸν αἰῶνα· καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν, ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν,

⁸ ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν καὶ τὰς φλιάς μου ἔχομένας τῶν φλιῶν αὐτῶν καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, αἷς ἐποίουν· καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ ἐν φόνῳ.

⁹ καὶ νῦν ἀπώσασθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν αἰῶνα.

¹⁰ καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸν οἶκον, καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ τὴν ὄρασιν αὐτοῦ καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ,

¹¹ καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων, ὧν ἐποίησαν. καὶ διαγράψεις τὸν οἶκον καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς αὐτοῖς καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν, καὶ φυλάσσονται πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσουσιν

αὐτά·

¹² καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὅρου, πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια ἁγίων.

¹³ Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν πῆχει τοῦ πῆχεως καὶ παλαιστῆς· κόλπωμα βάθους ἐπὶ πῆχυν καὶ πῆχυς τὸ εὖρος, καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν σπιθαμῆς. καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου·

¹⁴ ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα τὸ ὑποκάτωθεν πηγῶν δύο καὶ τὸ εὖρος πῆχεως· καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα πῆχεις τέσσαρες καὶ εὖρος πῆχυς·

¹⁵ καὶ τῷ ἀριῇλ πηγῶν τεσσάρων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριῇλ καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυς·

¹⁶ καὶ τὸ ἀριῇλ πηγῶν δώδεκα μήκους ἐπὶ πῆχεις δώδεκα πλάτους, τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ.

¹⁷ καὶ τὸ ἱλαστήριον πηγῶν δεκατεσσάρων τὸ μῆκος ἐπὶ πῆχεις δεκατέσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ· καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῷ. ἡμισυ πῆχεως, καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ πῆχυς κυκλόθεν· καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατὰ ἀνατολάς.

¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ

ποιήσεως αὐτοῦ τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ
ὀλοκαυτώματα καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ
αἷμα.

¹⁹ καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις
τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδοὺκ τοῖς
ἐγγίζουσι πρὸς με, λέγει Κύριος ὁ Θεός, τοῦ
λειτουργεῖν μοι, μόσχον ἐκ βοῶν περὶ
ἀμαρτίας·

²⁰ καὶ λήψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ
ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας
τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλῳ καὶ
ἐξιλάσονται αὐτό·

²¹ καὶ λήψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ
ἀμαρτίας, καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ
ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου ἔξωθεν τῶν
ἀγίων.

²² καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήψονται
ἐρίφους δύο αἰγῶν ἁμώμους ὑπὲρ ἀμαρτίας
καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καθότι
ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ·

²³ καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν ἐξιλασμὸν
προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἁμῶμον καὶ
κριὸν ἐκ προβάτων ἁμῶμον,

²⁴ καὶ προσοίσετε ἐναντίον Κυρίου, καὶ
ἐπιρρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἄλα καὶ
ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

²⁵ ἐπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ
ἀμαρτίας καθ' ἡμέραν καὶ μόσχον ἐκ βοῶν
καὶ κριὸν ἐκ προβάτων, ἁμῶμα ποιήσουσιν

²⁶ ἐπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐξιλάσονται τὸ

θυσιαστήριον καὶ καθαριοῦσιν αὐτὸ καὶ
πλήσουσι χειῖρας αὐτῶν.

²⁷ καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ
ἐπέκεινα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ
τοῦ σωτηρίου ὑμῶν. καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς,
λέγει Κύριος.

44

¹ ΚΑΙ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς
βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν
κεκλεισμένη.

² καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη
κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ
οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται
κεκλεισμένη·

³ διότι ὁ ἡγούμενος, οὗτος καθήσεται ἐν
αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου.
κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται
καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

⁴ Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ
εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ
Κυρίου, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

⁵ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου,
τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἰδὲ τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου καὶ τοῖς ὠσὶ σου ἄκουε
πάντα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα
τά προστάγματα τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ κατὰ

πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις.

⁶ καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἱκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραήλ,

⁷ τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἀπεριτμήτους καρδίᾳ καὶ ἀπεριτμήτους σαρκὶ τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου, καὶ ἐβεβήλουν αὐτὰ ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους, στέαρ καὶ αἶμα, καὶ παρεβαίνετε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν

⁸ καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου.

⁹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· πᾶς υἱὸς ἀλλογενεῖς ἀπερίτμητος καρδίᾳ καὶ ἀπερίτμητος σαρκὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἅγια μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραήλ,

¹⁰ ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀφήλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραήλ ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν, καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν

¹¹ καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ· οὗτοι σφάξουσιν τὰς θυσίας καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς.

¹² ἀνθ' ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας, ἕνεκα τούτου ἦρα τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ Θεός,

¹³ καὶ οὐκ ἐγγιούσι πρὸς με τοῦ ἱερατεύειν μοι, οὐδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου καὶ λήψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει, ἣ ἐπλανήθησαν.

¹⁴ καὶ κατατάξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ εἰς πάντα, ὅσα ἂν ποιήσωσιν.

¹⁵ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδούκ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, οὗτοι προσάξουσιν πρὸς με τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν, στέαρ καὶ αἶμα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

¹⁶ οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγια μου, καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς μου.

¹⁷ καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας στολὰς λινᾶς ἐνδύσονται καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἔρια ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς.

¹⁸ καὶ κιθάρεις λινᾶς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν καὶ περισκελῇ λινᾷ ἔξουσιν

ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ οὐ περιζώσονται βίᾳ.

¹⁹ καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς, καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἑτέρας καὶ οὐ μὴ ἁγιάσωσι τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν.

²⁰ καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσι, καλύπτοντες καλύψουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

²¹ καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι πᾶς ἱερεὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

²² καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ· καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως, λήψονται.

²³ καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς.

²⁴ καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν· τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσι καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσι καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάσσονται καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσι.

²⁵ καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι, ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπὶ υἱῷ καὶ ἐπὶ

θυγατρὶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ
αὐτοῦ, ἣ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ, μιανθήσεται.

²⁶ καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν ἑπτὰ
ἡμέρας ἐξαριθμηθήσῃ αὐτῷ·

²⁷ καὶ ἢ ἂν ἡμέρα εἰσπορεύωνται εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ
ἁγίῳ, προσοίσουσιν ἱλασμόν, λέγει Κύριος ὁ
Θεός.

²⁸ καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν· ἐγὼ
κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς
οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ
κατάσχεσις αὐτῶν.

²⁹ καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ
τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας οὗτοι φάγονται, καὶ πᾶν
ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται·

³⁰ ἀπαρχαὶ πάντων καὶ τὰ πρωτότοκα
πάντων καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα ἐκ πάντων
τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται· καὶ
τὰ πρωτογεννήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ
τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους
ὑμῶν.

³¹ καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ
τῶν πετεινῶν καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν οὐ
φάγονται οἱ ἱερεῖς.

45

¹ ΚΑΙ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν
ἐν κληρονομίᾳ ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ Κυρίῳ
ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας
μῆκος καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας· ἅγιον ἔσται
ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν.

² καὶ ἔσται ἐκ τούτου εἰς ἀγίασμα πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν, καὶ πεντήκοντα πήχεις διάστημα αὐτῷ κυκλόθεν.

³ καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται τὸ ἀγίασμα ἅγια τῶν ἀγίων.

⁴ ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἀγιασμῷ αὐτῶν.

⁵ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες ἔσται τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσι τῷ οἴκῳ, αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν, πόλεις τοῦ κατοικεῖν.

⁶ καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας· ὃν τρόπον ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἀγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται.

⁷ καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀγίων εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἀγίων καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς, καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ τό μῆκος ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς.

⁸ καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ

Ἰσραήλ, καὶ οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραήλ τὸν λαόν μου, καὶ τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραήλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν.

⁹ τάδε λέγει Κύριος Θεός· ἱκανούσθω ὑμῖν, οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραήλ· ἀδικίαν καὶ τालαιπωρίαν ἀφέλεσθε καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ποιήσατε, ἐξάρατε καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, λέγει Κύριος Θεός.

¹⁰ ζυγὸς δίκαιος καὶ μέτρον δίκαιον καὶ χοῖνιξ δικαία ἔστω ὑμῖν.

¹¹ τὸ μέτρον καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν· τὸ δέκατον τοῦ γομὸρ ἡ χοῖνιξ, καὶ τὸ δέκατον τοῦ γομὸρ τὸ μέτρον, πρὸς τὸ γομὸρ ἔσται ἴσον.

¹² καὶ τὰ στάθμια εἴκοσιν ὀβολοί· οἱ πέντε σίκλοι πέντε, καὶ οἱ δέκα σίκλοι δέκα, καὶ πεντήκοντα σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν.

¹³ Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχή, ἣν ἀφοριεῖτε, ἕκτον μέτρου ἀπὸ τοῦ γομὸρ τοῦ πυροῦ καὶ τὸ ἕκτον τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν κριθῶν.

¹⁴ καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου· κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ δέκα κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶν γομὸρ.

¹⁵ καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν δέκα προβάτων ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ εἰς θυσίας καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν λέγει Κύριος Θεός.

¹⁶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγουμένῳ τοῦ Ἰσραήλ.

¹⁷ καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ αἱ θυσίαι καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ἰσραὴλ· αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ.

¹⁸ Τάδε λέγει Κύριος Θεός· ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς λήψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἁμῶν τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον.

¹⁹ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιάς τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπὶ τὰς φλιάς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας.

²⁰ καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ, μιᾷ τοῦ μηνός, λήψη παρ' ἐκάστου ἀπόμοιραν καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον.

²¹ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτή· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

²² καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου καὶ ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ τῆς γῆς μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας.

²³ καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ, ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἁμώμους καθ' ἡμέραν, τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ' ἡμέραν.

²⁴ καὶ θυσίαν πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ ποιήσεις καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι.

²⁵ καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνί, πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἐν τῇ ἑορτῇ, ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ ἑπτὰ ἡμέρας καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας καὶ καθὼς τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ καθὼς τὸ μανὰ καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον.

46

¹ ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Θεός· ἡ πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς ἔσται κεκλεισμένη ἕξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθήσεται καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας ἀνοιχθήσεται.

² καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλάμ τῆς πύλης τῆς ἐσωθεν καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ.

³ καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης καὶ ἐξελεύσεται καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως ἑσπέρας. καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ἐναντίον Κυρίου.

⁴ καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ Κυρίῳ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἕξ ἄμνοὺς ἁμώμους καὶ κριὸν ἁμώμον

⁵ καὶ μαναὰ πέμμα τῷ κριῶ καὶ τοῖς ἄμνοϊς
θυσίαν δόμα χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν
τῷ πέμματι.

⁶ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας μόσχον
ἄμωμον καὶ ἕξ ἄμνους, καὶ κριὸς ἄμωμος
ἔσται,

⁷ καὶ πέμμα τῷ κριῶ καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ
ἔσται μαναὰ, καὶ τοῖς ἄμνοϊς καθὼς ἂν
ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ
πέμματι.

⁸ καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν
ἀφηγούμενον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλὰμ τῆς
πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης ἐξελεύσεται.

⁹ καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς
ἐναντίον Κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ
εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης πρὸς βορρᾶν προσκυνεῖν
ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς
πρὸς νότον, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον ἐξελεύσεται
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν·
οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην, εἰς ἣν
εἰσελήλυθεν, ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺ αὐτῆς
ἐξελεύσεται.

¹⁰ καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ
εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ'
αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς
ἐξελεύσεται.

¹¹ καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς
πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαναὰ πέμμα τῷ
μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῶ καὶ τοῖς ἄμνοϊς

καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι.

¹² ἔὰν δέ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὀλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνοίξῃ ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ποιήσῃ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ, ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἐξελεύσεται καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν.

¹³ καὶ ἄμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσῃ εἰς ὀλοκαύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρωΐ ποιήσῃ αὐτόν·

¹⁴ καὶ μαναὰ ποιήσῃ ἐπ' αὐτῷ τὸ πρωΐ ἕκτον τοῦ μέτρου καὶ ἐλαίου τὸ τρίτον τοῦ εἶν τοῦ ἀναμείξαι τὴν σεμίδαλιν μαναὰ τῷ Κυρίῳ, πρόσταγμα διαπαντός.

¹⁵ ποιήσετε τὸν ἄμνὸν καὶ τὸ μαναὰ καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε τὸ πρωΐ ὀλοκαύτωμα διὰ παντός.

¹⁶ Τάδε λέγει Κύριος Θεός· ἔὰν δῶ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἐνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις ἐν κληρονομίᾳ.

¹⁷ ἔὰν δέ δῶ δόμα ἐνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγουμένῳ· πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, αὐτοῖς ἔσται.

¹⁸ καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ τοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτούς· ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ

κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ διασκορπίζεται ὁ λαός μου ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.

¹⁹ Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ νότου τῆς πύλης εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος.

²⁰ καὶ εἶπε πρὸς με· οὗτος ὁ τόπος ἐστίν, οὗ ἐψήσουσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ἐκεῖ πέψουσιν τὸ μαναὰ τὸ παράπαν τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν.

²¹ καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς, καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς·

²² ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη τῆς αὐλῆς αὐλὴ μικρά, μήκους πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὖρος πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἐν ταῖς τέσσαρσι.

²³ καὶ ἐξέδραι κύκλῳ ἐν αὐταῖς, κύκλῳ ταῖς τέσσαρσι, καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλῳ.

²⁴ καὶ εἶπε πρὸς με· οὗτοι οἱ οἴκοι τῶν μαγειρείων, οὗ ἐψήσουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ.

47

¹ ΚΑΙ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου, καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατὰ ἀνατολάς, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ

οἴκου ἔβλεπε κατὰ ἀνατολάς, καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

² καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ.

³ καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξεναντίας, καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ, καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως·

⁴ καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν· καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ὕδωρ ἕως ὀσφύος·

⁵ καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ οὐκ ἠδύνατο διελθεῖν, ὅτι ἐξύβριζε τὸ ὕδωρ ὡς ροῖζος χειμάρρου, ὃν οὐ διαβήσονται.

⁶ καὶ εἶπε πρὸς με· ἐώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου; καὶ ἤγαγέ με καὶ ἐπέστρεψέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.

⁷ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

⁸ καὶ εἶπε πρὸς με· τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολάς καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα.

⁹ καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζέόντων ἐπὶ πάντα, ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ

ποταμός, ζήσεται. καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πολλὺς σφόδρα, ὅτι ἤκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγιᾶσιν καὶ ζήσεται· πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἔλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ, ζήσεται.

¹⁰ καὶ στήσονται ἐκεῖ ἀλιεῖς ἀπὸ Αἰνγαδεῖν ἕως Ἐναγαλείμ· ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται, καθ' ἑαυτὴν ἔσται, καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, πλῆθος πολὺ σφόδρα.

¹¹ καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ οὐ μὴ ὑγιᾶσιν· εἰς ἄλλας δέδονται.

¹² καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται, ἐπὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν πᾶν ξύλον βρώσιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ· τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσῃ, διότι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρῶσιν καὶ ἀνάβασιν αὐτῶν εἰς ὑγίειαν.

¹³ Τάδε λέγει Κύριος Θεός· ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος.

¹⁴ καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ.

¹⁵ καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς τῆς πρὸς βορρᾶν· ἀπὸ θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης καὶ περισχιζούσης τῆς

εἰσόδου Ἡμᾶθ Σεδαδά,

¹⁶ Βηρωθὰ Σεβραῖμ Ἡλιὰμ ἀναμέσον ὁρίων
Δαμασκοῦ καὶ ἀναμέσον ὁρίων Ἡμᾶθ, αὐλὴ
τοῦ Σαυνάν, αἵ εἰσιν ἐπάνω τῶν ὁρίων
Αὐρανίτιδος.

¹⁷ ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς
αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὅρια Δαμασκοῦ καὶ τὰ πρὸς
βορρᾶν.

¹⁸ καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀναμέσον τῆς
Αὐρανίτιδος καὶ ἀναμέσον Δαμασκοῦ καὶ
ἀναμέσον τῆς Γαλαδίτιδος καὶ ἀναμέσον
τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ
τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς
Φοινικῶνος· ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς.

¹⁹ καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ λίβα ἀπὸ Θαιμὰν
καὶ Φοινικῶνος ἕως ὕδατος Μαριμῶθ Κάδης
παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην·

²⁰ τοῦτο τὸ μέρος νότος καὶ λίψ· τοῦτο τὸ
μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης· ὁρίζει ἕως
κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμᾶθ, ἕως εἰσόδου
αὐτοῦ· ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμᾶθ.

²¹ καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς,
ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραήλ.

²² βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ ὑμῖν καὶ τοῖς
προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν,
οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν· καὶ
ἔσονται ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς
τοῦ Ἰσραήλ, μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν
κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ·

²³ καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς
προσηλύτοις τοῖς μετ' αὐτῶν, ἐκεῖ δώσετε
κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει Κύριος Θεός.

48

¹ ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν· ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ἡμᾶθ αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὄριον Δαμασκοῦ πρὸς βορρᾶν κατὰ μέρος Ἡμᾶθ αὐλῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δάν, μία.

² καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τοῦ Δὰν τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἀσσήρ, μία.

³ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἀσσήρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Νεφθαλίμ, μία.

⁴ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Νεφθαλίμ ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Μανασσῆ, μία.

⁵ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Μανασσῆ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ὡς τῶν πρὸς θάλασσαν Ἐφραΐμ, μία.

⁶ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἐφραΐμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ρουβὴν, μία.

⁷ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ρουβὴν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰούδα, μία.

⁸ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἰούδα ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὖρος καὶ μῆκος καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ

αὐτῶν·

⁹ ἀπαρχή, ἣν ἀφοριοῦσι τῷ Κυρίῳ, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὖρος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες.

¹⁰ τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων· τοῖς ἱερεῦσι, πρὸς βορρᾶν πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ πρὸς θάλασσαν πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς ἀνατολὰς πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς νότον μῆκος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες, καὶ τὸ ὅρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ·

¹¹ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἡγιασμένοις, υἱοῖς Σαδδούκ, τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου, οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται,

¹² καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς γῆς, ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Λευιτῶν.

¹³ τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὀρίων τῶν ἱερέων, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες. πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες.

¹⁴ οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ καταμετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγιόν ἐστι τῷ Κυρίῳ.

¹⁵ τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε, καὶ εἴκοσι χιλιάσι, προτείχισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς τὴν

κατοικίαν καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ.

¹⁶ καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν τετρακισχιλίους πεντακόσιους.

¹⁷ καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς βορρᾶν διακόσιοι πεντήκοντα καὶ πρὸς νότον διακόσιοι καὶ πεντήκοντα καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεντήκοντα καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πεντήκοντα.

¹⁸ καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν·

¹⁹ οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.

²⁰ πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας· τετράγωνον ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως.

²¹ τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὁρίων τῶν

πρὸς θάλασσαν ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου· καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἁγίασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς.

²² καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν Λευιτῶν καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται· ἀναμέσον τῶν ὀρίων Ἰούδα καὶ ἀναμέσον τῶν ὀρίων Βενιαμὴν τῶν ἀφηγουμένων ἔσται.

²³ Καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενιαμὴν, μία.

²⁴ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Βενιαμὴν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συμεὼν, μία.

²⁵ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Συμεὼν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰσάχαρ, μία.

²⁶ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ἰσάχαρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ζαβουλὼν, μία.

²⁷ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ζαβουλὼν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Γάδ, μία.

²⁸ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Γάδ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς λίβαν καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμὰν καὶ ὕδατος Μαριμὼθ Κάδης κληρονομίας ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης.

²⁹ αὕτη ἡ γῆ, ἣν βαλεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει Κύριος Θεός.

³⁰ Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς βορρᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ.

³¹ καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόματι φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ· πύλαι τρεῖς πρὸς βορρᾶν, πύλη Ρουβὴν μία καὶ πύλη Ἰούδα μία καὶ πύλη Λευὶ μία.

³² καὶ τὰς πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσήφ μία καὶ πύλη Βενιαμὴν μία καὶ πύλη Δὰν μία.

³³ καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν μία καὶ πύλη Ἰσάακ μία καὶ πύλη Ζαβουλὼν μία.

³⁴ καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ· πύλαι τρεῖς, πύλη Γὰδ μία καὶ πύλη Ἀσσήρ μία καὶ πύλη Νεφθαλὶμ μία.

³⁵ κύκλωμα δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες. καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται, ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Η Παλαιά Διαθήκη κατά τη μετάφραση των εβδομήκοντα (Ο') | SEPTUAGINTA The Old Testament in Ancient Greek, Septuagint translation

Public Domain

© Orthodox Media Network

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

ORTHODOX MEDIA NETWORK-ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

A Voice from the Heart of Mount Athos to the World

Orthodox Media Network (<https://vivlos.link/DEqNY>) was founded on Mount Athos – the only monastic republic in the world – with main mission to promote the Holy Scriptures and preserve the spiritual and cultural heritage of Orthodox monasticism, using mainly the internet. Since 2010, its founder and General Secretary, Apostolos Vavylis, has become the first person internationally to record the entire Bible in both the original ancient Greek text and its modern Greek translation. This work – unprecedented in Orthodox tradition – has reached and inspired millions:

* Over 15 million people (estimated) have listened to at least one chapter of the recorded Bible.

* Hundreds of independent accounts across nearly every digital platform, share these recordings in countless forms.

We have never claimed copyright or demanded takedowns of these reproductions — because our goal is not profit, but the free and faithful dissemination of the Word of God and the blessing it brings to the world. We welcome anyone that would like to publicly share our work with the only condition to publish the present text as a minimum respect to our mission.

* Our vision:

To place a Bible in every Greek-speaking home, wherever it may be on earth.

There are an estimated 17 million Greeks living in nearly 100 countries.

* If you wish to support or partner with us, please contact:

* vivlos.net@gmail.com

The Old Testament (Septuaginta)

[https://youtube.com/playlist?](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

[list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

We are a voice of Orthodoxy, a witness of the Word, and a blessing to the Nations.

2026-02-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Feb 2026 from source files dated 12 Feb 2026

ca02bfb2-f119-5bc3-ba15-888748b9800a